

Fotbal

Revistă săptămînală

ANUL III

88

JOI

1 FEBRUARIE 1968

12 PAGINI

2 LEI

Pagina 2

**FRĂMÎNTĂRI ȘI
PROBLEME ALE
ECHIPELOR
MARI ȘI MICI**

Paginile 6-7

**100 DE GOLURI
ÎN DIVIZIA A
VISUL DE AUR
AL FIECĂRUI
ÎNAINȚĂȘ**

Nerăbdarea cu care amatorii de fotbal așteaptă reluarea activității oficiale este evidentă. Cele două fotografii din această pagină sînt elocvente.

Tribunele stadionului din Rm. Vilcea au fost pline la meciul de antrenament CHIMIA — DINAMO BUCUREȘTI (faza de sus, a fotoreporterului S. Brașoveanu); după cum, tot duminică, în Giulești, la meciul RAPID — DUNAREA GIURGIU, imaginea prinsă de fotoreporterul D. Lăzărescu dovedește același interes al suporterilor feroviar.

Paginile 9, 10, 11

**ȘTIRI, REPOR-
TAJE, FOTOGRA-
FII DIN ACTIVI-
TATEA DE PESTE
HOTARE**

Pagina 12

**TRAGEREA
LA SORTI
A „16”-IMILOR
CUPEI
ROMÂNIEI**

FRĂMÎNTĂRI ȘI PROBLEME ALE ECHIPELOR MARI ȘI MICI

C.S.M. SIBIU

SCHIMBĂRI ÎN BINE

O dată cu schimbarea biroului secției de fotbal, se pare că lucrurile au început să se schimbe în bine la CSM. Noua conducere, din care fac parte foști fotbaliști ca maestrul sportului Nicolae Roman, inginerii Miron Dragoman și Nicolae Moldovan, avocatul Ion Moraru, Ovidiu Muscă, precum și o parte din personalitatea orașului din care amintim pe Constantin Haciolă, Nicolae Gheorghiu, dr. Mircea Zimleu s.a., a început cu măsurile disciplinare. Astfel, s-a hotărât scoaterea din lot a jucătorilor Gh. Văcaru și Gh. Gheorghe pentru indisciplina și viață nesportivă, iar Nicolae Lănceag a primit avertisment. O altă acțiune a fost întinerirea lotului. Au fost promovați: Mălaucă (fost la Lupătoreni Lipova), Mărcuțiu (de la Medicina Cluj), Rotaru (Politehnica Brașov), Schwartz (C.S.M. Sibiu — juniori).

Pentru a se asigura continuitatea în procesul de întinerire permanentă a lotului, conducerea clubului și a secției acordă acum o atenție deosebită juniorilor, din rândul cărora se remarcă Nistor, Covaci, Militaru, Loncearici, Magheru și Greavu.

Se speră că recente schimbări vor duce la îmbunătățirea muncii, că antrenorii Iosif Ghilind și Nicolae Popa vor obține rezultate și mai frumoase.

ILIE IONESCU

LUGOJ

CINE SE OCUPĂ DE FOTBAL?

De multă vreme nu se mai aude nimic despre fotbalul lugojan. Cu ani în urmă exista o echipă în divizia B. Acum... Și nu pot spune că noi, spectatori, nu am vrea să vedem și în orașul Lugoj un fotbal care să ne mulțumească! Dar forurile sportive locale nu se prea ocupă(!), iar conducătorii — prea mulți — vin fiecare cu alte idei. Rar cînd nu se ivesc certuri înaintea unui meci.

Nici de juniori nu se ocupă nimeni, cu toate că printre ei se găsesc destui care ar merita un antrenor care să-i pregătească. Amintesc doar pe Viorel Dinu și Cornel Sofronie, deosebit de talentați. Dar, cum am spus, nimeni nu se ocupă de ei. În felul acesta, nicidecum Lugojul nu va avea o echipă într-o categorie superioară...

NICU GEORGESCU

CU TOATE FORȚELE SPRE TITLU!

Bariere

Am primit în ultima vreme, de la corespondenți, ca și de la cititori, scrisori privind viața internă a echipelor noastre mari și mici, cu multiplele lor probleme de rezolvat. Facem loc azi cititorilor din aceste scrisori în speranța că, în felul acesta, tragem un semnal de alarmă.

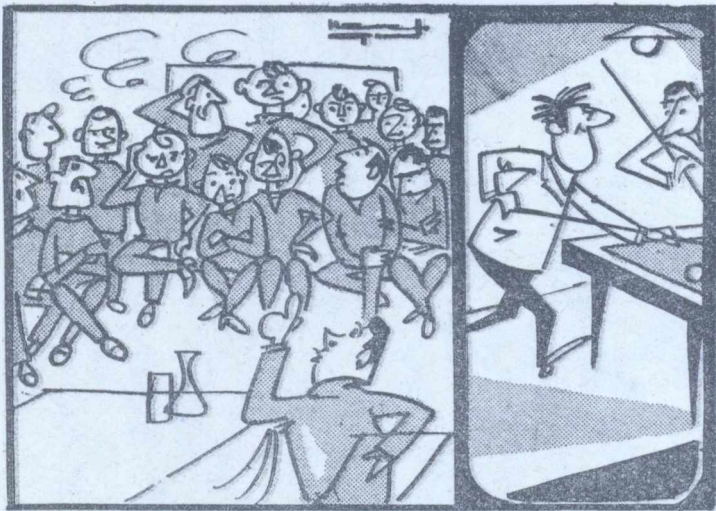
RĂSĂRITUL - CARACAL

S. O. S.!

De cîteva ani, această formație, cu o veche tradiție pe aceste meleaguri, tot moare și învie mereu! Lipsită de mijloacele financiare necesare (incasările de la meciuri abia ajung pentru plata baremului celor trei arbitri) activează în eam-

a lipsit, însă, tocmai președintele, tov. Mihai Floriță. Era ocupat cu o partidă de biliard... Din sedință n-a reieșit nimic, decît... un proces verbal.

Conducătorul tehnic al echipei, tov. Sandu, susține că formația caracaleană nu va putea

— Nu vă impacientați, o să începem ședința, dar deocamdată tovarășul președinte are o ședință mai importantă.

pionatul regional și reușește rezultate mai mult sau mai puțin frumoase. Cînd, astăzi toamnă, s-a dat startul întrecerilor, datorită lipsei de pregătire (din motive obiective) două meciuri au fost pierdute pe teren propriu. La unul din jocuri un spectator îl lovește pe arbitru și iață că terenul din Caracal e suspendat pe două etape. Urmează o perioadă grea pentru echipă, deoarece, trebuie să susțină în continuare șase meciuri în deplasare. Văzînd situația, C.R.E.F.S. Caracal convoacă toți membrii lotului într-o ședință de la care

merge mai departe cu situația financiară în care se află. Renunțîndu-se și la serviciile antrenorului Pîrvulescu, se poate spune că nimeni, absolut, nu se interesează acum, în afară de tov. Sandu, cum și în ce mod își desfășoară activitatea această echipă.

La juniori, același lucru. Tinerii dornici de afirmare pleacă în deplasare fără ca nimeni să se ocupe de organizarea călătoriei. Și, cu toate astea, echipa e campioană a regiunii!

STANCU CIOBOATĂ
jucător la Răsăritul Caracal

CHIMIA - RÎMNICU VÎLCEA

LOCUL 14 ȘI CAUZELE LUI

Încercînd să descurcăm itele pentru a afla cauzele care au făcut ca echipa vilceană Chimia, nu de mult fruntaș în Divizia B, să ocupe în clipa de față ultimul loc în seria sa, am discutat îndelung cu o serie de factori de răspundere ai fotbalului din acest oraș. Printre a-

ceștia: prof. Nicolae Dinescu, antrenorul echipei, Gheorghe Drăghici, secretarul asociației sportive Chimia, Ion Ilie, președintele C.O.E.F.S. Rm. Vilcea, Nicolae Pop, tehnician la C.O.E.F.S., Dragomir Roșianu, cronicar sportiv la „Secera și ciocanul” — Pitești, Anton Almași, preșe-

dintele asociației sportive, Victor Cucu, financiarul asociației, Gh. Drăgușin, lăcătuș mecanic și jucător în echipă, Gh. Alivizache contabil.

Așadar, care au fost cauzele? Iată-le, sintetizate:

● Există mai întîi, probleme de efectiv: sînt destui jucători fără experiență pentru Divizia B (Frăsineanu, Preda și Drăgușin, provin de la echipe regionale, C. Marinescu, I. Minea și Al. Tuică sînt proveniți de la juniorii Chimiei), cu toate că unii dintre ei (Marinescu) au perspective frumoase. Toți aceștia au completat lotul cu puține zile înaintea începerii întrecerilor echipelor din Divizia B, datorită plecării unora dintre jucătorii de bază (Păciule, Udoroaică, Sirbu, Roma, Filimon, Fătu). Din vechea gardă mai activează Motrescu, Bratu, P. Mihăilescu, Tițel și Tăbircă.

● Probleme organizatorice: Chimia Rm. Vilcea se găsește exact în situația... copilului cu mai multe moașe! Conducerea echipei a fost schimbată de la C.I.L. Rm. Vilcea la Uzina de produse sodice, unde este și azi, dar din actuala conducere mai fac parte și Combinatul chimic Govora și Întreprinderea de șantier, construcții și montaj Govora. Cele mai multe — doar pe hîrtie, fiecare socotind că se ocupă de cealaltă.

● Lipsa de educație a unora dintre jucători care pretind „prime speciale”, apartamente etc., pentru a îmbrăca tricoul echipei sau a altora care nu vin la antrenamente, nu ascultă de antrenor sau îi răspund obraznic.

● Lipsa de activitate a biroului de secție. În componența sa intră 11 persoane dar, efectiv, nu activează decît 2—3.

● Datorită faptului că rezultatele sînt slabe și că puțini dintre jucători sînt vilceni, publicul nu este alături de echipă. Ca dovadă media spectatorilor plători: 600—700 la fiecare meci.

● Lipsa de autoritate a antrenorului Nicolae Dinescu (absolvent al I.C.F., bun teoretician însă slab pregătit la capitalul practică, datorită faptului că nu a jucat niciodată fotbal) și-a spus, desigur, și ea cuvîntul.

Ce trebuie făcut pentru a se ieși din impas? Desigur, în primul rînd, înălțurarea lipsurilor semnalate. În al doilea rînd am reținut propunerea unuia dintre cei intervievați, și anume, a tov. D. Roșianu: reînființarea clubului Vilceana club cu frumoase tradiții, care înmănușchea eforturile întregului oraș și cataliza toate pasiunile.

ION RĂCHITELEANU

STUFUL - TULCEA

AH! JUCĂTORII!

Tulcean fiind, e normal că am urmărit de multe ori la lucru echipa mea favorită, Stuful. Aproape de fiecare dată plecam nemulțumit de la arenă (de altfel locul 8 în divizia C, seria Sud, poate fi mulțumitor?). Cauza: același joc puțin spectaculos, confuz, aceleași neseriozități ale jucătorilor, cu toate că cei de la Stuful vor aduce destule contraargumente, printre care plecarea antrenorului, a jucătorului Mahera (și satisface stagiul militar), calitatea necorespunzătoare a terenului de joc etc. Dar nimeni nu vrea să privească în culise pentru a vedea adevărata cauză: toți jucătorii (cu excepția citorva, căsătorii) duc o viață dezordonată, nedemnă de fotbaliști. Băutura și viața nesportivă — iată ce știu ei! Asta îl determină să facă unele imprudențe ca aceea a lui Mihai care, într-un moment de dezechilibru total... a sărit în Dunăre! Suliman, Bibu, Zaiț, Teodorescu sînt alți cîteva dintre cei nedemni.

Și, atunci, cum pot reprezenta ei orașul într-o competiție cu caracter republican?

P. T.

Desene de NEAGU RĂDULESCU

AL PLOEANU, Timișoara: Primul meci al reprezentativei României a avut loc la 8 iunie 1922, la Belgrad. Adversar: Iugoslavia. Rezultat: 2—1 pentru România. Iată formațiile: ROMANIA: Ritter — Szilagyi, dr. Hirsch — Iacobi, Königsberg, Zimmerman — Guga, Frech I, Schiller, Ronay, Auer I; IUGOSLAVIA: Friederich — Schiffer, Kujundeci — Sterek, Du-braveci, Pazur — Sojaț, Wincek, Pecaka, Zinaja II, Babici. Au marcat: Schiffer (min. 36), Ronay (min. 41), Guga (min. 61).

GH. STOICA și ION HEL-MAN, București. În turul campionatului „Pol” Timișoara a folosit 15 jucători și anume: P. Popa, Bodrojan, Cucu, Răcelescu, Rotaru, Mihăilă, Petrovici, Cotorman, Muresan III, Surdan, Regep, Grozăvescu, Popanica, Vidac, Grizea. Pentru retur, antrenorii N. Godeanu și N. Reuter vor trebui să promoveze cîteva elemente noi, dat fiind faptul că Mihăilă și Răcelescu, după incidentul din meciul de la Bala Mare, cu Minerul, au fost suspendați pe cîte opt luni.

NECULAI TIHAN, Galați. Iată formația României folosită în meciul disputat la Ankara (1—2), cu selecționata Turciei, în cadrul preliminariilor ultimului campionat mondial: Andrei — Popa, Motreac, Dan, Greavu — V. Alexandru, N. Georgescu — Pircălab, Dumitriu, Ionescu, Codreanu.

ING. GHITĂ CRISTIAN, București. La meciul România — Ungaria 1—5, disputat la 24 oct. 1948, pe stadionul Republicii, au fost alinați formațiile: ROMANIA: Justin — C. Marinescu, Farmati — Băcuț I, Ritter, Mihăilescu — Bartha, Petchovski, A. Rădulescu, Ferenczi, Iordache, UNGARIA: Grosics — Lorant, Balogh — Bozsik, Börzsei, Zakarias — Egressy, Hidgkuti, Deak, Puskas, Toth III. În echipa României a mai jucat Bodo. Au marcat: Puskas (3), Deak (2), Petchovski.

ION PORHIE, Piatra Neamț. Exact aceeași întrebare l-a pus antrenorului englez Roy Meads de tehnicienii români la recentul curs de la Snagov: „De ce nu face parte și Bobby Charlton din lotul Angliei?” Răspunsul lui Roy Meads: „Întrebați-l pe Sir Alf Ramsey!” Mai putem adăuga ceva?

IOAN BOJITA, Sebeș Alba. Iată „fișă” lui Mateianu: 1957-Progressul Buc., 1958-Stiința Cluj, 1962 — Steaua, 1963 — Progressul Buc.

GEORGE PETRE, București. Lupescu a venit la Rapid în 1962, de la Flacăra roșie București, iar Năsturescu în 1962, de la C.F.R. Roșiori.

P. POPESCU, București: 1) La meciul Unirea Rm. Vilcea — Știința Craiova, disputat în 1958 la Rm. Vilcea și terminat la egalitate, 1—1, cele două goluri au fost înscrise de Apostol (Unirea) și Pantelimon (Știința). 2) Începînd de săptămîna trecută, Martinovici este jucătorul Universității Craiova.

ING. ENE CIOPALĂ, Galați. 1) Portarul Toma nu a jucat nici o dată la Rapid București; 2) Iată formația portugalei, învinsă la București cu 2—0: Carvalho — Festa, Germano, Carlo, Hilario — Pinto, Coluna — Augusto, Eusebio, Torres, Simoes.

VASILE MADARAS, com. Comandau, raionul Tg. Secuiesc. „Aș vrea să știu în cîte grupe sînt împărțite selecționatele (ărilor din Europa în preliminariile Campionatului Europei”, ne cereți dv. Dacă ne-ați fi solicitat răspunsuri cu un an și ceva mai înainte, aveam ce vă comunica. Dar acum cînd întrecerea s-a încheiat în 6 din cele 8 grupe (mai sînt de jucat meciurile Cipru — Elveția, la 17 februarie, Tara Galilor — Irlanda de Nord, la 28 februarie și Scoția — Anglia, la 24 februarie) și s-a tras la sorti programul sferturilor de finală, întrebarea nu mai are sens. Dacă ați fi urmărit revista noastră ați fi cîștigat rezultatul și amănunte de la fiecare meci disputat pînă acum în cadrul „preliminariilor”. Și au fost 87...

PREOCUPĂRI ALE F. R. FOTBAL

Federația română de fotbal a luat recent unele măsuri pentru îmbunătățirea activității secțiilor de fotbal, jucătorilor și antrenorilor. Am extras din planul de activitate al Federației obiectivele mai importante pe care le redăm în rândurile de mai jos.

I. Lărgirea bazei de masă a fotbalului în rândul tineretului.

— Secțiile de fotbal din divizia națională A, B și C vor fi obligate să aibă următoarele echipe:

- Divizia Națională A minimum
  - 2 echipe de juniori
  - 2 echipe de copii
  - 1 echipă de tineret
- Divizia B minimum
  - 1 echipă de juniori
  - 2 echipe de copii
- Divizia C minimum
  - 1 echipă de juniori
  - 2 echipe de copii

Fără îndeplinirea condițiilor de mai sus, echipele divizionare nu vor fi admise în competițiile la care sînt înscrise.

— Pînă la data de 10 februarie 1968 vor fi reorganizate actualele 12 centre de pregătire a copiilor și juniorilor care funcționează în cadrul secțiilor unor echipe divizionare și de asemenea, vor fi înființate 8 noi centre de copii și juniori pe lângă echipele divizionare din orașele: Pitești, Galați, Baia Mare, Craiova, Petroșani, Tg. Mures, Timișoara și Bacău. Cel puțin doi dintre antrenorii salariați ai centrelor de copii și juniori vor fi încadrați cu o normă întreagă.

— Pînă la sfîrșitul anului 1968, vor lua ființă centre de pregătire a copiilor și juniorilor în toate capitalele de județ, precum și în alte localități, unele în mediul sătesc, unde sînt condiții.

— Pentru lărgirea activității fotbalistice în rândul copiilor și juniorilor și mai ales a elevilor, fiind seama de faptul că realizarea acestei sarcini revine și altor departamente și organizații, Biroul Federal întocmește pînă la data de 1 februarie 1968 un studiu, care, în vederea îmbunătățirii lui, va fi supus discuției publice.

II. Îmbunătățirea calității instruirii jucătorilor.

Se va insista pentru înlăturarea următoarelor deficiențe:

- a. — lipsa unității de vederi a antrenorilor în privința metodicii de instruire a jucătorilor;
- b. — exagerarea luptei pentru obținerea rezultatelor imediate în dauna realizării planificate a indicilor superiori ai pregătirii tehnice, tactice și fizice, singurii capabili să asigure un nivel con-

stant ridicat al randamentului fotbalistilor în jocuri;

c. — aplicarea lentă în procesul de instruire a mijloacelor și metodelor larg folosite în pregătirea jucătorilor din țările cu fotbal avansat;

d. — lipsa de răspundere personală a multor jucători față de ridicarea măiestriei sportive, caracterizată în sustragerea de la conținutul, volumul și intensitatea exercițiilor programate de antrenori în pregătire, prin nerespectarea indicațiilor primite pentru durata jocurilor, lipsa de interes față de pregătirea teoretică, ș.a.

Se va acorda o deosebită atenție instruirii jucătorilor pentru ca aceștia să stăpînească multilateral cunoștințele și deprinderile impuse de funcția ce o îndepli-

ÎN ATENȚIA ECHIPELOR, JUCĂTORILOR ȘI ANTRENORILOR

nesc în angrenajul echipei, dar în același timp să le formeze și capacitatea de a rezolva sarcinile mai mult sau mai puțin temporare ale altor posturi, fapt frecvent solicitat de dinamica fazelor jocului modern, în care specializarea strictă, pe funcțiile unui singur post, a devenit de-a dreptul anacronică.

Antrenorii vor insista în direcția construirii unor astfel de structuri de echipă încît jocul lor să corespundă atît cerințelor moderne ale fotbalului cit și valorificării optime a înclinațiilor și aptitudinilor specifice jucătorilor. Treptat, să se obțină un stil de joc al fiecărei echipe.

Bianual, pe baza consultării celor mai experimentați antrenori, precum și fiind seama de cerințele ridicate ale fotbalului contemporan, colegiul central de antrenori va elabora instrucțiuni menite să contribuie la îmbunătățirea conținutului, volumului și intensității antrenamentelor din diferite cicluri săptămînale.

III. Ridicarea nivelului profesional al antrenorilor.

Colegiul central de antrenori va edita periodic buletinul tehnic al Federației Române de Fotbal, care va cuprinde materiale documenta-

re tehnice și metodice. Treptat, pe lângă fiecare colegiu teritorial de fotbal va lua ființă cite un centru de documentare, care va cuprinde materiale de specialitate elaborate în țară și străinătate.

De asemenea, în cursul acestui an colegiul central de antrenori se va îngriji îndeaproape de redactarea unor materiale metodice ca: „Îndrumar pentru instruirea copiilor și juniorilor”, „Îndrumar pentru organizarea și desfășurarea activității fotbalistice în școli” și „Cartea antrenorului de fotbal”. Aceste materiale vor cuprinde, pe lângă experiența metodică de peste hotare, și pe cea a antrenorilor noștri și în acest scop, la date ce vor fi definitive pînă la 15 februarie 1968, se vor organiza consfățuri metodice, la care antrenorii vor prezenta referate și demonstrații practice pe marginea următoarelor tematici: „Periodizarea antrenamentului și metodica alcătuirii conținutului ciclurilor săptămînale în diferitele etape ale ciclului anual”, pentru antrenorii echipelor divizionare A și B; „Structuri de exerciții tehnico-tactice necesare perfecționării pregătirii individuale a jucătorilor, precum și sporirii eficienței jocului compartimentelor și a înregii echipe”, pentru antrenorii din divizia C; „Metodica învățării și perfecționării jocului de fotbal la echipele de copii și juniori”, pentru antrenorii echipelor din centrele de copii și juniori.

Colegiile teritoriale, ajutate de comisiile de fotbal precum și de consiliile de educație fizică și sport, vor sprijini sistematic instruirea de specialitate a cadrelor didactice care organizează activitatea fotbalistică în școlile din localitate, ajutîndu-i să dezvolte cit mai larg fotbalul școlar, eșalonul principal al bazei de masă a acestui sport.

Se vor trimite antrenori pentru a face stagii practice pe lângă echipele de fotbal din țări cu fotbal avansat.

Împreună cu antrenorii, secțiile din divizia națională A vor trece de urgență la alcătuirea lotului echipei de tineret-rezervă, care urmează să participe la Cupa F.R.F. În lotul respectiv vor fi atrase elemente valoroase provenite din echipele proprii de juniori, precum și din alte cluburi, de preferință locale.

Secțiile de fotbal vor acorda atenție intensificării muncii educative cu jucătorii pentru întărirea disciplinei atît în procesul de instruire cit și în afara lui, lund cele mai severe măsuri împotriva abaterilor comise de către aceștia.

COTA CELOR MAI BUNI FOTBALIȘTI DIN LUME PENTRU PIAȚA ITALIANĂ A TRANSFERURILOR

Recent, presa italiană a publicat unele cote ale celor mai buni fotbalisti din lume care ar putea fi achiziționați pentru cluburile italiene. Realizarea unor asemenea transferuri are șanse minime deoarece cumpărarea de jucători străini pentru campionatul italian este deocamdată oprită, iar majoritatea fotbalistilor vizati nu-și părăsesc cluburile, nici măcar pentru un miliard de lire, așa cum procedează Pelé, solicitat de Internazionale.

Totuși, tabelul de mai jos, publicat de revista lunară de fotbal „HURRA JUVENTUS”, este interesant fiindcă face o apreciere în cuantum de transfer (în sute de milioane de lire italiene) pentru cei mai buni jucători din lume. Printre aceștia figurează și Dobrin, căruia ancheta revistei noastre i-a

dat titlul de cel mai bun fotbalist român al anului 1967. Dobrin obține cea mai mare cotă pe piața internațională a transferurilor acordată vreodată unui fotbalist român, 240 000 de dolari, mai mare decît Varga, Artime și Marzolini. Sublinierea din tabel ne aparține și am făcut-o pentru ca unor firoșcoși din fotbalul nostru să nu le scape cumva evenimentul.

Sîntem convingiți că citind această știre, Dobrin va înțelege în mod pozitiv aprecierea ce i se face pe plan mondial, nu se va împăuna și va rămîne același jucător devotat clubului său și echipei naționale, iubit de toți pasionații fotbalului nostru.

GUIDA PER I DIRIGENTI ITALIANI

(se il « blocco » dei calciatori stranieri verrà abolito!)

Giaccatore e ruolo	Età	Valore	Società che lo tratta	Giaccatore e ruolo	Età	Valore	Società che lo tratta
Pelé (Brazile) centravanti	24	1 miliard	Inter	Farkas (Ungheria) centravanti	25	150 milioni	—
Eusebio (Portogallo) mezzala	26	300 milioni	Juventus	Varga (Ungheria) mezzala	22	140 milioni	—
Betancourt (Germania) mezzala	22	300 milioni	Milan	Nordhal (Georgia) centravanti	23	150 milioni	Juventus
Muller (Germania) centravanti	22	400 milioni	—	Edu (Brazile) centravanti	19	300 milioni	—
Charlton (Inghilterra) centravanti	29	300 milioni	—	Tostao (Brazile) centravanti	25	180 milioni	—
East (Inghilterra) ala	22	150 milioni	—	Ademir (Brazile) mezzala	25	150 milioni	—
Johnstone (Georgia) ala	23	300 milioni	—	Artime (Argentina) mezzala	28	120 milioni	—
Van Hanst (Belgio) mezzala	24	300 milioni	—	Velaz (Argentina) attaccante	25	150 milioni	—
Asparukov (Bulgaria) centravanti	23	280 milioni	—	Marzolini (Argentina) terzino	27	120 milioni	—
Jakman (Ungaria) mezzala	26	150 milioni	—	Spencer (Ecuador) attaccante	25	170 milioni	—
Dobrin (Romania) mezzala	26	150 milioni	—	Roche (Uruguay) mezzala	24	200 milioni	—

DE LA

O SĂPTĂMÎNĂ

LA ALTA

SĂ NU RESPINGEM FĂRĂ A CÎNTĂRI...

În ultima vreme, în cercurile fotbalistice de la noi se discută tot mai insistent despre necesitatea aducerii unor antrenori străini, care să lucreze la cluburile românești și — eventual — chiar la echipa națională sau la diverse loturi reprezentative.

Problema aceasta, care se ridică astăzi firesc, în mijlocul atîtor frămîntări și preocupări pentru scoaterea din impas a fotbalului nostru, nu trebuie — după părerea noastră — respinsă „de plano”, ci — dimpotrivă — analizată cu toată seriozitatea și obiectivitatea.

A merge cu înverșunare numai pe linia că avem destui specialiști autohtoni care pot să asigure progresul mult dorit al fotbalului nostru ni se pare nepotrivit, un punct de vedere nu pe de-a-ntregul realist. Nu contestăm calitățile și capacitatea unor antrenori români, care și-au câștigat o meritată stimă prin activitatea depusă de ei, dar credem că în stadiul actual de dezvoltare a fotbalului mondial (am putea folosi chiar termenul de „universalizare” a fotbalului), refuzul de a apela și la cunoștințele și experiența specialiștilor străini ar fi dăunător. Într-un recent interviu publicat de către ziarul „Sportul”, luat de către Gh. Glisic (colaborator al publicației respective) profesorului V. Rainovici, prezent la cursul de la Snagov, specialistul iugoslav sublinia că „fără a lua de peste tot cite ceva din ceea ce este nevoie nu se poate face treabă foarte bună”. Sînt bine cunoscute exemplele federațiilor bulgară și din R.D.G. care au apelat la antrenori de peste hotare (în speță, R. Vytaail și K. Soos) chiar pentru echipele naționale, ca să nu mai vorbim de atîtea cluburi străine, unele de mare prestigiu, care apelează la antrenori străini. De ce, atunci, noi să ne situăm pe o poziție exclusivistă, îngustă? Oare avem antrenori, atît de buni și atît de numeroși, încît echipele noastre să nici nu se gîndească la aportul unor specialiști străini? (Bineînțeles de valoare reală, căci nici nu poate fi vorba de aducerea oricui, numai de dragul noutății!). Oare, la această oră, cînd postul de antrenor al echipei naționale este „în oriză” (incompatibilitatea director tehnic-antrenor de lot apare evidentă) nu ne putem gîndi la un antrenor străin de renume, desprins de pasiunile interne de club sau de povara vreunor nereușite anterioare?

Într-un judicios articol publicat recent în ziarul „Informația Bucureștilui”, confratele nostru Valentin Păunescu se arată favorabil ideii exprimate de partizanii apelării la un antrenor străin pentru națională. Ne întrebăm și noi: experiența, în general tristă, a ultimilor ani nu este un argument „pro” destul de convingător? Și dacă în atîtea domenii de activitate extrasportivă, în care — firește — avem și noi specialiști, apelăm și la oameni pricepuți de peste hotare, de ce am refuza tocmai fotbalului, care este într-o certă „suferință”, această posibilitate?

Să fim însă bine înțeleși. Nu apreciem aducerea unui sau unor antrenori străini ca soluția definitivă, unică și salvatoare pentru fotbalul nostru. Aducerea acestui sport la nivelul dorit comportă un vast ansamblu de măsuri, pe care opinia publică le cunoaște, pe care noi le-am dezbătut și care sînt în vederea forurilor de conducere ale mișcării sportive.

Dar nici nu ne putem permite să ignorăm și să respingem fără discuție o idee care poate duce la bune rezultate.

Revista noastră crede că problema aducerii unui antrenor străin trebuie să rămînă în continuare pe „ordinea de zi” a discuțiilor.

Radu URZICEANU

CU CE NE ALEGEM DIN TURNEUL DIN BRAZILIA ?

Turneul în care se află acum lotul reprezentativ de fotbal al țării noastre în Brazilia este foarte controversat. După modul cum se desfășoară, fără un program bine stabilit, cu meciuri la mare interval, de o lungă durată, păgubind astfel unele cluburi de cei mai buni jucători într-o perioadă importantă de pregătire, acest turneu nu va da de fel roade, ci, dimpotrivă, va fi păgubitor. De altfel, dela plecare, el era lipsit de perspective, își găsea însă rațiunea prin aceea că aduce fotbalului nostru, conform contractului stabilit, o importantă sumă în valută, indiferent de programul turneului care urma să fie stabilit în Brazilia, în cea mai mare parte.

Proiectul a fost ca suma rezultată să fie folosită pentru cumpărarea din străinătate a unei instalații moderne de iluminare pentru stadionul 23 August și mingi și echipament modern de la cunoscuta firmă străină — „ADIDAS”. Va fi pînă în cele din urmă suma rezultată de pe urma acestui turneu investită în scopul fixat inițial? Pînă în prezent nu sînt asemenea indicii. Dacă turneul din Brazilia nu își va atinge nici acest țel pentru care s-au făcut importante sacrificii din partea cluburilor, atunci rezultatul turneului este ca și nul.

Și o lămurire pentru unii cititori. De ce nu pleacă în America de Sud în turnee echipe de club românești? Pentru că în lipsa unor cluburi de mare circulație și reputație, spectatorii brazilieni preferă echipe naționale care le spun mai mult decît echipe de club necunoscute.

Problema organizării turneele în iarna anului 1969 ar trebui să preocupe de pe acum federația română de fotbal și cluburile noastre.

F. C. ARGES: ABIA LA PRIMA TURNANTĂ...

TRANSPLANTĂRI ȘI GREFE REUȘITE... DAR PERIOADA CRITICĂ N-A TRECUT!

Să încercăm să ne punem în locul oricăruia dintre suporterii piteșteni în zilele de la începutul campionatului! „Vasăzică! Nași cedat lui Dinamo București, Pop, Rapidului, Tîrcovcu dă evidente semne de oboseală și accidente nu l-au ocolit. Turcan mai mult stă decît joacă. Antrenorul Ștefan Vasile, care a luptat ani și ani cu năbădăioșii tineri veniți de la Dinamo Miliția București și cu grupul „copiilor teribili” ai Piteștiului, ajuns în prima echipă, pare și el un pic dezorientat. Simte nevoia unui respiro de sub presiunea rezultatelor și a boacănelor cira-cilor. Ei da, cam sumbre perspective! Și ce luăm în loc? Pe Kraus, o povară pentru giuleșteni; pe Nușu care a jucat rolul rezervei cuminți; pe Jer-can, v-a spune ceva acest nume?, pe Stan — oare unde a apărut omul ăsta? Ei nu, dragii mei, cred că e o operație plină de riscuri”.

Și, totuși, această operație plină de riscuri a fost efectuată în bune condițiuni, în prima ei parte. Cum?

„Înainte de orice succes, în viața de pregătire a echipei, am luptat să ne putem asigura propria victorie în fața întregului lot de jucători pe care acceptasem să-l luăm în grijă”, ne mărturisea recent — privind semețele coame ale Bucegilor dintr-o cameră a vilei „Negoiul” — antrenorul Bălănescu.

„Acesta este primul, marele și singurul secret al unui randament mai bun, dar departe de maximum, dat de fotbalistii Argeșului în prima parte a campionatului. Multe dintre neseriozități, dintre comportările nedemne i-au părăsit pe elevii noștri prin voința lor. Ne-am sîtiut apoi cu absolut toți jucătorii, asupra sistemului pe care ar trebui să-l adoptăm. N-am trecut cu vederea nici unul dintre corectivele celor ce aveau să pună în practică intențiile noastre. Era un mare punct cîștigat aceasla angrenare a jucătorilor în a gândi, a se preocupa, pentru fotbalul ce doream să-l jucăm. N-am făcut lucruri capitale, dar cred că am reușit cîteva operațiuni de bun simț”.

LECȚIE DE DISECȚIE

Să ne menținem la limbaaj medical imprimat operației care a avut loc la Pitești înaintea actualului sezon. Prezentăm o mică lecție de disecție a jocului argeșenilor, cu noutățile arătate de el, cu adaptările, transplantările... pe alte posturi sau grefele... efectuate cu jucători noi. Echipa lui Bălănescu și Mladin a reușit:

a) Să dea o mult mai pronunțată notă ofensivă jocului ei, mai ales în deplasare, unde efectua de regulă o luptă disperată, defensivă, pentru „sfîntul (dar, așa de rar reușitul) meci egal”. Mutarea cea mai importantă a constituit-o plasarea lui Dobrin în rolul de vîrf de atac coordonator. Plasat în spatele lui Kraus, veritabil și total ofensiv vîrf de atac, Dobrin — jucătorul cu cea mai bună tehnică din echipă — a avut ca principal rol coordonarea activității la mijlocul terenului, dublată de lansarea oamenilor-săgeți (Nușu sau Radu, Kraus și Jer-can). Mai aproape de el a acționat Prepurgel, în vreme ce Olteanu, celălalt mijlocas, a avut indicația de a rămîne mult în sprijinul liniei de fundași. Acesta din urmă n-a jucat ca un veritabil „libero”, dar rolul lui Ilie Stelian, care îl avea de regulă în față pe Olteanu, a avut mult din profilul unui asemenea fundaș de ultimă linie, datorită și bunului său simț de interceptie. (O schiță cu voita așezare a echipei, v-o prezentăm mai sus).

b) Să realizeze, cu nesperată reușită „grefa” jucătorilor noi la un organism destul de robust; Kraus, Nușu, Jer-can s-au inte-

grat cu neașteptat de mare ușurință la jocul, atmosfera, concepția noli lor echipe.

c) Să prezinte un lot cu o formă destul de constantă a jucătorilor, oameni de bază — Do-

brin, Coman, Barbu, — dînd randamentul așteptat în general.

Ce n-a reușit echipa lui Bălănescu și Mladin:

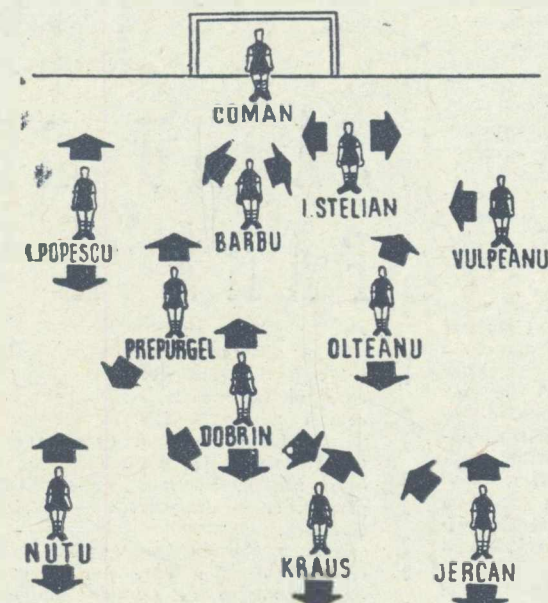
a) Să elimine „timpli morți” de pe parcursul unui joc; aproape

în toate întîlnirile s-au înregistrat momente de acalmie sau de derută, care au scăzut considerabil din calificativele totale ale turului;

b) Să facă să crească eficacitatea liniei de atac în raport direct cu completa, mai realista și mai fructuoasă (ca situații de gol) nouă organizare a jocului ei.

Pentru retur aspirațiile partenerele lor de întrecere sînt îndreptate din 12 poziții spre locul lui F.C. Argeș.

Eftimie IONESCU

AUTORII UNUI SEZON PROMIȚĂTOR

Portari

Narcis COMAN — 5 XI 1946 — înălțime: 1,64 m — greutate: 81 kg A mai jucat la: S.N.O. Oltenița, U.T.A., 3 A. Vasile Stan — 11 XI 1945 — 1,80 m — 71 kg — Dinamo Victoria.

Fundași

Ioachim Popescu — 13 X 1941 — 1,77 m — 73 kg — Progresul. Ion BARBU — 24 XII 1938 — 1,78 m — 69 kg — Electr. Craiova și Dinamo Obor, 3 A. Stelian Ilie — 14 III 1938 — 1,85 m — 82 kg — Academia Militară, Olul Rm. Vilcea. Dumitru IVAN — 14 V 1938 — 1,80 m — 74 kg — Dinamo București, 11 A. Nicolae Vulpeanu — 8 VI 1940 — 1,74 m — 73 kg — Din. Miliția — Olul Rm. V. Ion Păciulete — 1 VIII 1946 — 1,81 m — 70 kg — Steaua, Olul Rm. V. Dumitru Ciolan — 12 XI 1951 — 1,81 m — 72 kg — promovat de la juniori. Constantin Cîrstea — 4 III 1949 — 1,76 m — 72 kg — promovat de la juniori.

Mijlocasi

Ion Prepurgel — 12 IV 1947 — 1,77 m — 74 kg — Progresul. Constantin Olteanu — 6 I 1946 — 1,68 m — 63 kg — Flac. roșie București. Ion Ioniță — 8 II 1964 — 1,75 m — 76 kg — Siderurgistul. Ion Tîrcovcu — 7 IV 1936 — 1,67 m — 68 kg — Progresul, Dinamo Bacău, Dinamo București, 3 A.

Atacanți

Constantin RADU — 5 I 1945 — 1,74 m — 69 kg — provine de la juniori, 2 A. Nicolae DOBRIN — 26 VIII 1947 — 1,82 m — 76 kg — provine de la juniori, 14 A. Viorel Kraus — 5 III 1940 — 1,77 m — 73 kg — Ind. s. C. Turzii, Rapid. Haralambie EFTIMIE — 1 IX 1934 — 1,77 m — 72 kg — Din. Bacău, Dinamo București, „U” Craiova, 3 A. Radu Jer-can — 24 X 1945 — 1,69 m — 65 kg — Dinamo Obor și Dinamo Victoria. Mihai Turcan — 4 IX 1941 — 1,81 m — 78 kg — Minerul Lupeni. Petre Nușu — 22 IX 1943 — 1,71 m — 71 kg — Dinamo Victoria, Dinamo București. Jucătorii scriși cu majuscule sînt internaționali A. Tîrcovcu și Ivan sînt maeștri ai sportului.

SUPORTERII: LAUDE DAR ȘI AVERTIZĂRI

Nu ne-am mirat gîsind, în maldărul de scrisori cu mențiunea „F.C. Argeș”, foarte multe păreri pozitive, felicitări, îndemnuri pentru jucătorii din Pitești. Comportarea formației argeșene în prima parte a campionatului le-a justificat în bună măsură. Dar, alături de laude am întîlnit și foarte utile avertizări, critici, sugestii pentru creșterea randamentului formației, pentru menținerea locului frunțos din clasament pînă la terminarea campionatului. Transcriem, la întîmplare, și din unele și din altele...

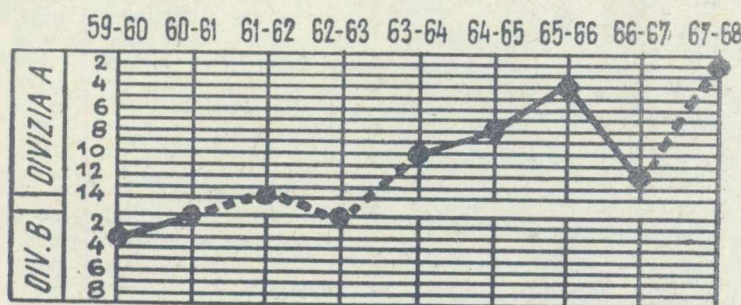
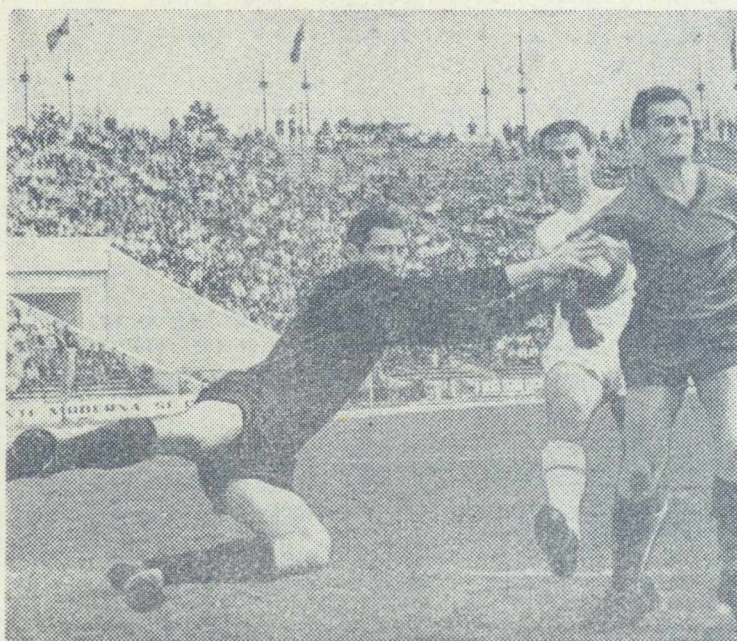
Un grup de mineri de la I.M. Bălan. „Adresăm cîteva rînduri echipei noastre favorite, F.C. Argeș. Sîntem bucuroși cînd o vedem pe ecranul televizorului sau, direct, pe stadion. Îl urăm și pe mai departe multe succese”. (D. Rizescu, V. Oancea, N. Gliga, C. Miron).

Ionel Tenné — București. „Antrenorul Bălănescu mai are de gîsleit la această echipă. Mă gîndesc la postul de fundaș stînga, unde nici Ivan și nici Vulpeanu nu s-au ridicat la nivelul celorlalți coechipieri. Ca și la nevoia unui centru înaintea cu o mare putere de pătrundere. Și, apoi, elevii lui Bălănescu și Mladin trebuie să renunțe la acele „numere personale” care s-ar putea să le influențeze negativ golaverajul și chiar numărul de puncte în clasament”.

Gh. Oprea-Pitești. „N-am lipsit de la nici un meci al lui F.C. Argeș. Jucătorii care s-au remarcat în mod deosebit, după părerea mea, în turul campionatului au fost Dobrin, Coman, Barbu, Ilie Stelian. Personal le urez lui Dobrin și Coman ca, prin muncă perseverentă, să se mențină printre cei mai buni fotbaliști ai țării”.

Gh. Voicu-Pitești. „Consider că s-au făcut multe lucruri bune, dar mai există și deficiențe. Este vorba în primul rînd de promovarea cu curaj a elementelor tinere. Și F.C. Argeș, asemenea altor echipe precum „U” Cluj sau Steagul roșu, trebuie să-și îndrepte privirea — pentru completarea lotului — la elementele tinere, la juniorii de talent. Disciplina introdusă de conducerea tehnică o cunoaștem de-a dreptul sîntem prezenți la multe antrenamente ale piteștenilor și efectele ei nu au întîrziat să se vadă. Ne dăm seamă că tinerețea fără experiența celor mai vîrstnici nu poate fi înlocuită de succes, dar — îmbinate — cele două categorii de jucători pot da echipei calitățile specifice fiecăreia”.

Calin Croitoru-com. Drăgoesti (raionul Slatina). „Tînăra formație din Pitești a fost mereu reprezentată în loturile naționale, fie la A — prin Dobrin, Barbu, Coman, fie la B — prin Kraus și I. Popescu, fie la tineret — prin Jer-can. E o dovadă a sezonului bun reușit de F.C. Argeș. Dar, cum le cunoșc instabilitatea, îi fac atenție pe jucătorii la dificultățile returului. Eu le doresc să nu fie alții decît cei din tur. Aș admite o singură deosebire: să se ridice la un nivel și mai înalt!”

Graficul evoluției echipei F. C. Argeș

ISTORIC

Fotbalul de performanță piteștean își are începuturile în încercările echipelor Sporting și Textila. Prima ajungea în B în 1947, iar reunirea lor sub numele de Textila I.T.P. avea să ducă la nașterea unei formații care a rămas o bună bucată de vreme în campionatul secund. Perioada unei renașteri a fotbalului argeșan trebuie fixată în anul 1956 cînd Dinamo Pitești obține locul întîi în campionatul regional și promovează în C. De atunci încep tentativele Piteștiului de a ocupa un loc între frunțile fotbalului românesc. Încercările n-au fost deloc ușoare; locuri onorabile în C, dar, apoi, retrogradare în regiune. Fuziunea cu Dinamo 9 Miliția, realizată în 1958, dă naștere formației argeșene care promovează la sfîrșitul acelei ediții în categoria B, ocupa locul 3 în 1959-60, iar în ediția următoare obține o reușită nu prea des întîlnită, locul 1 și promovarea la A. Marea satisfacție a trecerii barierei de la A a fost de scurtă durată; la terminarea întrecerii din 1961-62, Dinamo Pitești se vede iar în B. Dar numai pentru o toamnă și o primăvară. În toamna lui 1963, piteștenii își fac reîntoarea în A, deci cu maximum de operativitate. De atunci, ei n-au mai părăsit primul campionat al țării. Anul trecut s-a născut clubul F.C. Argeș, care înglobează toate forțele iubitorilor fotbalului din oraș și din întreaga regiune.

De-a lungul anilor, mulți dintre antrenorii noștri de renume s-au aflat la conducerea echipei: Rudy Wetzer, Jean Lăpușneanu, Ștefan Vasile (care a deținut o lungă perioadă de timp responsabilitatea tehnică, avînd meritul de a fi ridicat o echipă tînără și de a fi promovat multe talente autohtone), V. Mărdărescu, Gh. Teodorescu, L. Iancovschi, Traian Ionescu, Gh. Scășteanu. De la începutul actualului campionat, direcția tehnică a fost încredințată tandemului Ion Bălănescu-Eugen Mladin, care a luat un start promițător.

Președintele clubului: P. Constandache; secretar: P. Rapaport. Sediu clubului: Pitești, str. Doamna Bălașa nr. 5. Telefon: 2544. Stadion: „1 Mai”. Capacitate: 16 000 locuri.

PARCĂ A FOST IERI...

Îi așteptam la poarta firavă de șipci. În curte nu puteam intra. Și nici n-ar fi fost loc pentru toți. Ne mulțumeam să urmărim veritabila solemnitate a echipei. Tricourile, de stambă ordinară, decolorate de atîtea spălături, și după antrenamente și după meciuri, așteptau pe prîpsa pridvorului. Jucătorii veneau cu cîte un pachet învelit în jurnal sau cu cîte o servietă. Bocancii, lustruiți lund de vreun nepot pătimaș sau o soție înțeleptă față de pasiunea soțului, erau aduși de fiecare titular. Indicațiile tactice nu reprezentau un secret pentru uriașa galerie, jîndcă vestiarele nu aveau nici uși, nici ziduri, nici culere și, ce să mai vorbim!, nici dușuri. Pridvorul dus-bîci de pe strada Rîurilor adăpostea pasiunea fotbalului piteștean...

Cînd toată lumea reușea să pună în ordine echipamentul, paltoanele — bunicele treningurile de asăzi — erau luate pe umeri și echipa pornea spre stadionul Ștrandului. Fiecare dintre jucători își avea suita lui în acest original cortegiu. Și Tîd Constantin... și Traian Ionescu... și Pericle... și Ștefan Ionescu... și Varga... și Mondel Pirvulescu... și mai știu eu cine dintre cei care sacrificau totul spre a juca fotbal. Așa se renașea la Pitești iacără pasiunii pentru un sport ce avea să ajungă, o cit de repede!, unde fiecare dintre veritabilii pionieri o dorea, dar poate nu îndrăzneau nici cu închipuirea să pătrundă, atunci.

„Stau acum pe culoarele largi ale stadionului. Plante decorative dau interiorului o notă de plăcut și intimitate. O ușă se deschide brusc și maserul fuge spre atelierul de cizmărie: „Dă-mi, nene Ioane, ceilalți bocancel. Astă-l string pe Luță”. Vi-fitul apei ce umple rezervoarul pentru sala de băi este curînd urmat de duduitul focului ce o va încălzi și va face din dușul de după meci o veritabilă plăcere, chiar dacă picăturile vor cădea peste un trup obosit și enervat de înfrîngere. Pe culoare trece o echipă în alb-verde! Albert... Varga... Matral... Szoke... numai celebriități. Îi urmează, repede, albaștrii: Barbu... Coman... Dobrin... Fac, pe dale de mozaic luctuare, un drum aidoma cu acela de pe Rîurilor: în escorta jucătorilor.

Și ieșim, cu toții, în soare. În ieșim pe un stadion cită acum în Europa. Îmi plimb privirea pe covorul multicolor al tribunelor. Or fi și ei aici? Or fi și ei aici, cei ce se reîntorceau în frig și zloată, uneori cu inima frîntă de insucces, de pe „strand” spre pridvorul micuței case de pe Rîurilor, spre vestiarul lor? Nu, dragii mei, nu vîsați! Asistați la o scenă de triumf, de desăvîrșire a unei evoluții rapide, fructuoase, în care începutul l-ai făcut voi. Continuătorii s-au arătat demni de pasiunea și sacrificiile voastre. Acum, pe ajișcie lipite alături dată timid, cu o glumă a lui Maty, în 2-3 locuri mai umblate ale orașului nu mai stă scris T.C.T. Tîrcovcu sau A.S. Rîmnicu-Vilcea. Acum, pe sute de anunțuri stau nume cu alte rezonanțe: Steaua... Ferencvaros... Dinamo... Sevilla... Rapid... Toulouse... Petrolul... Dinamo Zagreb. Chiar dacă o lacrimă a amintiriilor nu poate fi oprită, bucuria — mai mare și mai puternică decît nostalgia — vă cuprinde. Și zîmbiți trecutul și tinerețea voastră cu satisfacția reușitei unui drum al cărui primu-metri — și nu cei mai ușori — i-ați parcurs voi. Urați-le celor ce au ajuns mai mai departe ca voi să nu fie niciodată părăsiți de dragostea pentru fotbal și să continue a face să se vorbească în țară și peste frunțile ei — cum s-a și vorbit — de echipa din Pitești.

Coman a realizat în toamna lui 1967 cel mai bun sezon al său. Continuarea e direct legată de seriozitate și modestie. Numai astfel baloanele îi vor rămîne în mîini — ca în această fază — și nu se vor opri în plasă!

FEBRUARIE—LUNA DECISIVĂ PENTRU PREGĂTIREA ECHIPELOR

Incepe o lună grea pentru echipele noastre fruntașe! Luna în care trebuie pusă la punct cit mai bine pregătirea, pentru că la 3 martie vor lua startul oficial. La această dată vor susține primul examen competițional: 16-imile Cupei României. Inaugurarea noului sezon coincide și cu debutul echipelor divizionare A în această populară întrecere.

Ca mijloace, preferințele multor antrenori se îndreaptă spre jocuri. Pregătire prin cit mai multe jocuri. De aceea, februarie va fi plin — indiferent de timp — de asemenea întâlniri, în vederea unei cit mai bune rodări a formațiilor.

● **ASTFEL, U.T.A.** a fost invitată să participe la un turneu în Iugoslavia, de către Proleter din Zrenjanin. Competiția, denumită „Turneul orașelor frățesti”, va avea loc la 17 și 18 februarie și la ea vor mai participa Előre din Bekescsaba (Ungaria), Union Teplice (Cehoslovacia) și — bineînțeles — Proleter Zrenjanin.

● **TOT** în Iugoslavia vor poposi pe la mijlocul lunii alte două echipe din Divizia A. La 10 februarie urmează să plece Steaua pentru 4 întâlniri care vor avea loc la Novisad, Prilep, Skopje și Split. Progresul o va urma la 16 februarie, urmând ca — potrivit unei comunicări primite din Iugoslavia — să susțină meciuri amicale la 18, 21 și 25, eventual și la 28 februarie.

● **CAMPIONA, Rapid**, a dus tratative cu Altay Izmir (Turcia) pentru trei partide în această țară, dintre care una la Izmir și alta la Istanbul cu Beşiktaş. Se așteaptă un ultim răspuns din partea clubului turc în ce privește datele definitive.

● **SPRE** Turcia, dar mai întâi spre Iran și Irak intenționa să se îndrepte și Dinamo București, a cărui plecare era fixată în principiu la 4 sau 5 februarie. Dinamo-

Pe agenda divizionarelor A:
antrenamente și jocuri în țară,
meciuri amicale peste hotare

viștii aveau jocuri perfectate în Iran și Irak și sperau să contracteze unul sau două și în Turcia. Zilele acestea însă, din Bagdad s-a comunicat că turneul în Irak nu poate fi organizat decât în martie. În momentul de față se încearcă disputarea, totuși, a jocurilor în Irak sau în altă țară.

● **DUPĂ** cum se știe, deplasarea echipei F. C. Argeș Pitești în Liban și Siria a fost contramandată. Pentru ca totuși să se asigure totuși o perioadă de pregătire prin jocuri peste hotare, un delegat al clubului piteștean a plecat în

Izrael unde tratează contractarea unui turneu în această țară. Rămâne de văzut ce va realiza.

● **ÎN SFÎRȘIT**, alte două formații divizionare A, Universitatea Craiova și Petrolul Ploiești, vor susține câteva meciuri de antrenament în U.R.S.S. Datele jocurilor și numele echipelor sovietice care vor fi întâlnite n-au fost comunicate; se cunoaște numai perioada turneele: 15—28 februarie.

Așadar, cum spuneam, o lună foarte încărcată pe care o dorim și foarte rodnică. Ne gândim la folosirea din plin a acestor jocuri în sprijinul unei cit mai bune pregătiri, care să îngăduie echipelor abordarea returului cu toate forțele lor. Și ne mai gândim că în alți ani, nu prea îndepărtați, unele echipe alergau după asemenea turnee, transformate însă în simple călătorii de agrement sau cu alte preocupări, fără efect asupra pregătirii lor, pentru că în campionat se prezentau la fel ca atunci când se antrenau în țară...

Or, astfel de jocuri, atunci când sunt folosite cum trebuie, reprezintă mijloace de pregătire foarte bune, într-o atmosferă de lucru mai favorabilă, deoarece disputate în compania unor formații străine asigură o notă accentuată de stimulare, de emulație printre jucători. Așa le dorim și pe cele anunțate pentru luna aceasta, iar returul să dovedească, în bună măsură, că le-au fost utile echipelor.

ÎNCA 10 ZILE

Echipele divizionare nu se prea imbulzesc la federație cu cereri de transferări. Până marți la prinz se depuseseră doar 21 de cereri, toate pentru formații din Divizia B sau C. Probabil că surprizele sînt rezervate, ca de obicei, pentru ultimele zile ale perioadei de transferări (care se va încheia la 10 februarie).

Nu uitați să-i felicitați!

Luna aceasta, o serie de jucători din prima divizie vor mai adăuga un an la vîrsta lor. Vi-i notăm mai jos — satisfăcînd în acest mod dorința exprimată de mai mulți cititori — pentru a le transmite felicitările dv. odată cu ziua lor de naștere:

1 februarie: Teofil CODREANU — Rapid București (1943), Cărol CREINICEANU — Steaua București (1939), Gabriel RAKSI — A.S.A. Tg. Mureș (1938).

4 februarie: Lucian STRÎMBEANU — „U” Craiova (1946).

5 februarie: Ilie OLOGU — Farul (1943).

6 februarie: Vasile JAC — U.T.A. (1942), Vasile IONESCU — Jiul (1944), Constantin MANCIU — Farul (1940).

7 februarie: Pavel GRAJDEANU — „U” Cluj (1943).

10 februarie: Constantin JAMAISCHI — Rapid (1945), G. BIRĂU — U.T.A. (1945).

12 februarie: Vasile NEGREA — Steaua (1942).

13 februarie: S. CHIRU — Steaua (1943).

14 februarie: Bujor HĂLMĂGEANU — Steaua (1941), Ion MOTROC — Rapid (1937).

15 februarie: AL. GEORGESCU Progresul (1941), Ioan ACHIM — Jiul (1945).

18 februarie: Nicolae DRAGNEA — Petrolul (1943).

21 februarie: Ion NITĂ — „U” Craiova (1948), L. SATMĂREANU — Steaua (1944).

24 februarie: Vasile PANAIT — Dinamo Bacău (1942), Aurel COMAN — „U” Cluj (1949), Alexandru PIRVU — Dinamo București (1946).

25 februarie: Vasile COSTIN — „U” Cluj (1938).

28 februarie: Gheorghe REDNIC — Dinamo Bacău (1942).

Ceilați, la luna respectivă...

„Cum am redevenit... fotbalist“

După titlu, ar părea un material umoristic...

După supă, este vorba de o importantă cotitură din viața unui om. Un fotbalist. Ghiță Aristide. Portarul echipei Dinamo Bacău. Un jucător despre care în ultima vreme se spun numai lucruri bune. Altfel despre activitatea lui din terenul de joc, cit și despre cea din afara lui. Același jucător despre care acum cîțiva ani se spuneau destule rele, relativ la „performanțele” sale fotbalistice, dar mai ales la cele extrafotbalistice (și, într-un fel, antifotbalistice).

Scurțind „protogolul”, vom arăta că talentatul Ghiță, cîndva portar al echipei naționale de juniori și apoi al echipei de

tineret, după o apariție de promițător „star” în orașul lui Bacovia, a devenit la un moment dat unul din reprezentanții grupului „libertin” al echipei.

ALCOOL — SCANDALURI — ABSENTE DE LA ANTRENAMENT... Iată dominantele activității sale săptămînale de atunci. O vreme, jucătorii respectivi — Gross, Gram, Ghiță, Publik etc. — au făcut CE AU VRUT, nimeni neîntînd în stare să-i stăpînească. Apoi, unul cite unul (așa cum era și logic), au „căzut”. A rămas doar unul. Ghiță. De ce?

Să-i dăm lui cuvîntul: „Deșteptarea” mea a început într-o zi de primăvară a anului 1962. Aveam meci, la Bacău, cu Steagul roșu. Ei bine, acasă, în fața lor noștri, am luat 5 goluri! 5—0 pentru Steagul. Mulți, cei mai mulți, dădeau vina pe mine. Eu... să intru în pămînt de rușine. În noaptea acelei zile, m-am plimbat singur, pînă în zori, pe străzile orașului... M-am gândit să mă las de fotbal. Sau să mă reapuc serios de el. Toate sfaturile prietenilor, pe care le auzisem de sute de ori pînă atunci fără să le dau vreo atenție, le-am ASCULTAT (pe toate) în noaptea aceea de primăvară.

Așa am rămas eu, „ultimul mohican” dintre cei... răi, mai departe în echipă. Și am început să fac fotbal adevărat. Nu să mă joc DE-A FOTBALUL. Pregătire forte, fără menajamente, viață de o sportivitate, zic eu, fără reproș. Așa am avut o băiețel de cîteva luni care vreau să se mîndrească mai tîrziu cu tatălul lui.

Deci, nu întîmplător spun băcăoanilor că Ghiță apără „ca un TATĂ”...

M. POPESCU

LA MUNTE...

La poartele Bucegilor, pe stadionul din Bușteni, jucătorii Petrolului Ploiești se antrenează pe covorul de zăpadă...

FOTO: I. POPESCU

...ȘI LA OCEAN!

Pe plaja de la Copacabana, ca-n vacanță: Ivănescu, Coman, Adamache și Oblemenco (de la stînga la dreapta) fac o baie înainte de începerea turneului sud-american. Zile plăcute în Brazilia. Mai puțin plăcute însă, au fost mai tîrziu evoluțiile echipelor noastre la Maringa (1—2) și Ribeirão Preto (2—6)... Turneul continuă acum în nordul Braziliei.

Însemnări, știri...

LA PROGRESUL: PRIMUL JOC NORMAL...

Cînd spunem normal ne referim numai la dimensiunile terenului folosit și la numărul de jucători ai echipei pentru că durata n-a fost cea obișnuită, ci de 40 de minute (în două reprize). O formație primă a întâlnit echipa de tineret, într-un joc în care au fost urmărite: circulația balonului și a jucătorilor și gruparea jucătorilor în jurul celui aflat în posesia mingii. Dispoziția generală a fost bună, deschizînd perspective viitoarelor antrenamente.

● Începînd cu săptămîna aceasta, jucătorii din lotul Progresului frecventează un curs de limba franceză. Inițiativă foarte bună și, mai ales, foarte utilă.

INAUGURARE LA U.T.A.

Este vorba de primul joc de verificare, susținut duminică în compania C.F.R.-ului. Scopul urmărit: verificarea potențialului fizic. Replica dirză a adversarului a făcut ca acest scop să fie atins în bună măsură. Textiliștii au fost nevoiți să se întrebuinteze serios. Ei au manifestat de altfel, multă poftă de joc. O impresie bună a lăsat tînarul atacant Fl. Dumitrescu, care participase și la jocul echipei de tineret, din deschidere. U.T.A., care a cîștigat cu 1—0 (Axente, min. 9), a aliniat formația: Gornea—Birău, Bacos, Lereter, Tîrlea (Czako II) — Petescu, Pojoni—Pop, Tr. Popescu, Axente, Domide (Chivu). (I. Mitileanu, corespondent).

10—12 MECIURI MINIMUM LA RAPID

Rapid s-a înapoiat de la Predeal duminică dimineața și prima oprire a fost la stadionul din Giulești, unde s-a antrenat în compania formației Dunărea Giurgiu. Pînă la reluarea activității competiționale oficiale, Rapid va susține minimum 10—12 partide și numai cu parteneri valoroși. „Socotesc că prin joc vom realiza o pregătire mai bună” a subliniat antrenorul V. Stănescu.

● Beşiktaş din Istanbul a comunicat clubului Rapid că l-a declarat „club-frate”, ca o expresie a prieteniei și a bunelor relații dintre aceste cluburi.

DINAMO: PREOCUPĂRI ÎN TOATE EȘALOANELE

● Reîntorși la 28 februarie de la Călimănești, dinamoviștii bucureșteni fac o escală în Capitală înaintea turneului proiectat în Orientul Apropiat.

● Bilanțul cifric al Călimăneștilui, comunicat de Bazil Marian care conduce pregătirea dinamoviștilor: 3 săptămîni cu 16 antrenamente în aer liber, 13 antrenamente la sală și 2 meciuri de verificare, la Sibiu și Rm. Vilcea, ambele încheiate cu același scor: 2—0 pentru divizionarii A.

● Unul dintre antrenorii dinamoviștilor, Traian Ionescu, s-a ocupat în această perioadă de formarea și pregătirea lotului de tineret, cu care a și efectuat 10 antrenamente. Iată cîteva nume ale „cadeților”: gemenii Mocanu (ambii fundași laterali!), Iordache (fiul fostului internațional Eug. Iordache) de la Tînarul Dinamovist, Bunică, Sandu și Stingă (chiar extremă stîngă!) de la Dinamo Obor. Se duc tratative cu Progresul Brăila (pe fundalul unei colaborări de perspectivă) pentru promovarea tînarului virf de atac Tudorel Cotigă.

● Colectivul antrenorilor de la Tînarul Dinamovist a crescut: alături de Șt. Stănculescu și L. Tînar au mai venit Eug. Iordache, Tr. Ivănescu, I. Szőke și Fl. Anghel. Să sperăm că și roadele vor fi direct proporționale!

GOLURI IN DIVIZIA A, VISUL DE AUR

ȘTIȚI CĂ RECORDMAN ESTE OZON:

Prin scurta incursiune în istoria golurilor marcate în campionatul național, ne propunem a stimula pe toți jucătorii noștri, din primul eșalon sau din cele ce-l urmează, în privința marelui important — în fapt, scopul fotbalului — pe care o reprezintă eficacitatea. Constatarea îngrijorătoare a scăderii a forței de materializare, manifestată în ultimii ani de echipele noastre de Divizia A, găsim și astfel o explicație a coborîrii, pe plan general, a nivelului fotbalului nostru.

SPICURI DIN ISTORIA CELOR 15.162 GOLURI INSCRISE IN DIVIZIA A DE FOTBAL (1932—31 DECEMBRIE 1967)

Numărul meciurilor oficiale înregistrate în cele 29 ediții și jumătate ale Diviziei A de fotbal, disputate din toamna anului 1932 și până în prezent, se cifrează la 4584, iar cel al golurilor la 15.162. Reamintim că 17 partide au fost omologate la „masa verde” cu rezultatul de 3—0. În felul acesta numărul golurilor marcate efectiv pe gazon este de numai 15.162.

În lista celor ce au marcat figurate sute și sute de nume, în fruntea clasamentului situându-se următorii (cu cel puțin 75 de goluri marcate):

- 157 GOLURI **TITUS OZON** 1948—64 (Unirea Tricolor 28, Dinamo București 57, Progresul București 40, Rapid 32);
- 144 GOLURI **Gheorghe Constantin** 1955—67 (Steaua);
- 131 GOLURI **Mircea Dridea I**, 1956—67 (Petrolul);
- 125 GOLURI **Stefan Dobai** 1933—48 (Ripensia 122, CSM Mediaș 3);
- 124 GOLURI **Gheorghe Vaczi** 1947—58 (UTA 21, Ferar Cluj 19, IC Oradea 84);
- 114 GOLURI **Iuliu Bodola** 1933—47 (CAO Oradea 65, Venus 46, Ferar Cluj 3);
- 112 GOLURI **Gheorghe Ene II**, 1956—67 (Rapid 37, Dinamo Buc. 74, Dinamo Bacău 1);
- 103 GOLURI **Alexandru Ene I**, 1949—60 (Metalul Buc. 5, Dinamo București 92, Dinamo Brașov 6) și **Ion Ionescu** 1961—67 (Rapid București);
- 100 GOLURI **Iuliu Barátky**, 1934—48 (Crisana 29, Rapid 61, ICO 10);
- 99 GOLURI **P. Bădeanu** (1947—56 (CFR Timișoara, C.A. Cimpulung Moldovenesc și CCA) și **I. Cioșescu**, 1954—64 (Știința Timișoara, și Farul Constanța);
- 96 GOLURI **Petea Vilcov III**, 1933—41 (Venus București);

95 GOLURI **I. Alexandrescu** 1950—62 (Petrolul București, CCA și Cimpulung Moldovenesc);

88 GOLURI **I. Petschovski** 1940—61 (C.A.M.T., U.T.A. și C.C.A.);

85 GOLURI **S. Bindea** 1933—41 (Ripensia și C.A.M.T.);

83 GOLURI **B. Marian** 1940—54 (Victoria Cluj, Mica Brad, Carmen și Rapid);

81 GOLURI **Ad. Covaci** 1947—56 (U.T.A. și C.F.R. Timișoara) și **L. Bonyhadi**, 1947—49 (U.T.A.);

80 GOLURI **M. Zsizsik** 1939—50 (U.D.R. Reșița) și **C. Dinulescu** 1954—64 (Știința Timișoara, Progresul București, Farul Constanța);

79 GOLURI **Titu Popescu** 1947—54 (Petrolul, Dinamo București, Hunedoara);

I. Bogdan 1934—47 (Unirea Tricolor și Rapid) și **M. Tîrlea** 1958—67 (U.T.A.);

78 GOLURI **Soni Niculescu** 1934—41 (Unirea Tricolor și Juventus București).

Este firesc că în rândurile celor de mai sus figurează mai toți golgeterii celor 29 de ediții ale Diviziei A. După cum se știe, acest titlu măgulitor a fost cucerit de următorii jucători:

De 4 ori de **DOBAI**, de 3 ori de **CONSTANTIN**, de 2 ori de **BONYHADI**, **VACZI**, **OZON**, **CIOȘESCU**, **ION IONESCU**, iar câte o dată de **BARBU II**, **THIERJUNG**, **MARCU I.**, **AUER**, **SONY NICULESCU**, **I. BOGDAN**, **ANDREI RĂDULESCU**, **ENE I**, **ENE II**, **ALEXANDRESCU**, **PAVLOVICI FRĂȚILA**, **ADAM** și **OBLEMENCO**. De notat că în 1941 și 1964 titlul a fost detinut în comun de **SONY NICULESCU** și **BOGDAN** respectiv **PAVLOVICI** și **FRĂȚILA**.

În cele 9 ediții dinainte de război cele mai multe goluri le-au înscris: 122: **Dobai**; 111: **Bodola**; 96: **Petea Vilcov III**; 90: **Baraki**; 85: **Bindea**; 79: **Bogdan**; 78: **Sony Niculescu**; 68: **Thierjung**; 66: **Bătrîn** și **Humis**; 65: **Tr. Iordache**.

Pentru perioada postbelică (1947—67) — 20 de ediții și jumătate — jucătorii cei mai eficace pe posturile clasice sînt următorii:

— **EXTREME DREAPTA**: **Ad. Covaci** 81, **I. Farkas** 76, **Paraschiva** 66;

— **INTER DREAPTA**: **Constantin** 144, **Ion Ionescu** 103;

— **CENTRI ATACANȚI**: **Ozon** 157, **Dridea I** 131, **Vaczi** 124, **G. Ene II** 112, **Al. Ene I** 103;

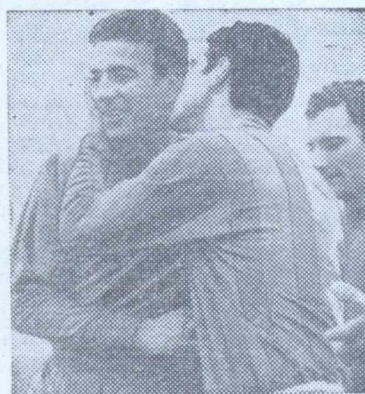
— **INTER STINGA**: **PETSCHOV-SCHI** 88, **Dinulescu** 80;

— **EXTREME STINGA**: **Bădeanu** 99, **Tătaru** 75, **Filote** 71.

Acste cifre dovedesc un adevăr de sute de ori repetat, atât de supori, cit și de idoli generațiilor din trecut: în ultimii 20 de ani eficacitatea înaintărilor este într-o scădere care trebuie să dea de gîndit. Justificările („s-au întărit apărările datorită sistemelor noi ca 4—2—4 și 4—3—3”) au — în mare măsură scopul de a ascunde marelui adevăr, respectiv faptul că pregătirea înaintărilor nu se bazează și pe studierea aprofundată a jocului predecesorilor lor în materie, în afara celorlate mijloace de pregătire.

Din perioada 1947—1967, alături de performanțele echipei arădene I.T.A. — medie 4,34 în ediția 1948 — se poate menționa aceea a echipei C.C.A. București care în 1956 a realizat o medie de 2,66 cu linia de atac formată din **Căcoveanu**, **Constantin**, **Alexandrescu**, **Zavoda I**, **Tătaru**.

În rest, mediile efecacității sînt tare îngrijorătoare. În 1965 Dinamo București s-a situat prima cu o medie de 2,15 goluri pe meci, în 1966 Petrolul cu 1,80, în 1967 Jiul Petroșeni cu 1,57, iar în turul campionatului actual Steaua cu 1,84, urmată cu o medie de 1,46 goluri, de alte trei formații (F.C. Argeș, Farul și „U” Craiova).

GHEORGHE CONSTANTIN

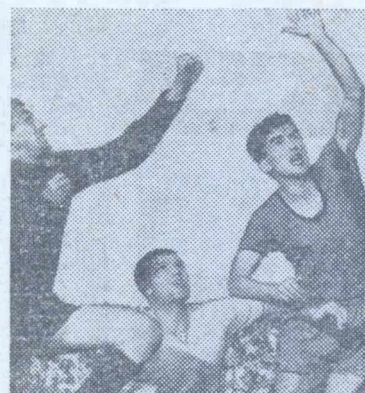
144 GOLURI

Cum se face că, deși ai fost și ești tipul jucătorului — coordonator, ai marcat totuși 144 goluri?

— Am mai multe explicații pentru acest lucru: 1) Echipa mea, C.C.A. înainte, Steaua acum — a practicat și practică un joc de combinații în care eu, coordonatorul, am avut și am timp să urez la înălțimea ultimului apărător și să mă „arăt” la gol. 2) Mi-a plăcut mult golul, care m-a făcut întotdeauna fericit. Mărturisesc însă că și golurile pe care le cream partenerilor mei mă bucurau foarte mult. 3) Am ajuns la convingerea că — mai ales la noi — înaintașul care nu marchează multe goluri pierde jumătate din „cota” sa.

— Crezi că o să-l ajungi pe Ozon la totalul golurilor marcate?

— Nici nu mă gîndesc să nu-l întrec! Nu mi-o luați ca o lipsă de modestie dar eu încă mai joc și 13 goluri pot să însemne chiar și... 13 jocuri, adică un... retur.

MIRCEA DRIDEA (I)

131 GOLURI

Centrul atacant al Petrolului Ploiești își datorează prezența, deasupra barierei celor 100 de goluri, plasării lui dintotdeauna pe prima linie, adică pe pozițiile de luptă directă cu fundașii adversi. Acolo, **Dridea** încearcă înscrierea golului pe diferite căi: prin acțiunile personale sau în combinație cu un coechipier sau gata de a pedepsi prima greșeală a apărărilor din față.

Se mai cuvine a fi subliniat, la performanța lui **Dridea I**, și fidelitatea față de club, cele 131 de goluri fiind realizate numai sub culorile Petrolului. Inginerul petrolier n-a înțeles să-și părăsească nici un moment formația unde, după toate probabilitățile, își va și încheia cariera începută tot acolo ca pitic.

Și ar mai fi ceva de spus: la precizia loviturilor lui, din acțiune, **Dridea I** a adăugat cu anii o recunoscută... și temută specialitate la loviturile libere. Ce crede el astăzi despre posibilitatea îmbunătățirii locului din clasamentul golgeterilor campionatului? „Încerc un salt care să-mi consolideze poziția deasupra graniței celor 100 de goluri. Putterile sînt mai mici acum, după alți ani de fotbal, dar experiența poate avea un cuvînt greu...”

Nu mai e nevoie să spunem că, pretutindeni, golgeterii polarizează atenția. Marii suferi sînt admiratori peste tot. Iată prezențarea lor în trei dintre campionatele din alte țări: **Untunea Sovietică**, **Italia** și **Bulgaria**.

FEDOTOV, PRIMUL PESTE GRANIȚA CELOR 100 DE GOLURI

La 5 august 1948, centrul atacant al lui TSKA Moscova marca, în meciul cu Dinamo Moscova, golul nr. 100 din activitatea sa. Era primul fotbalist sovietic care reușea această performanță. În același an, **Soloviev** (Dinamo Moscova) îl imita. Pe lista celor cu 100 (sau peste) goluri la activ apărea, în 1949, numele lui **Ponomarev** (Torpedo Moscova). Acesta din urmă deține actualmente recordul absolut pe lista golgeterilor, cu 148 de goluri la activ. În total, 10 jucători au depășit granița celor 100 de

goluri. În afara celor trei, mai sus amintii, e vorba de: **Simonian** (Spartak Moscova), **Gogoberidze** (Dinamo Tbilisi), **Ivanov** (Torpedo), **Salnikov** (Spartak Moscova), **Voroșilov** (Lo-

Nordahl se găsește în frunte. El a reușit 34 de goluri în ediția 1950—51, sub culorile lui A. C. Milan. Îl urmează **Angello** (Internazionale) cu 33 de goluri în ediția 1953—59, **Borel II** (Juventus) cu 32 goluri în ediția 1933—34 și **Meazza** (Ambrosiana) cu 31 goluri în ediția 1929—30.

PRIVIND ÎN ALTE CAMPIONATE

komotiv Moscova), **Kaloev** (Dinamo Tbilisi), **Kopaev** (TSKA Rostov).

NORDAHL, ÎNCĂ NEDETROBAT ÎN ITALIA

Pe lista golgeterilor campionatului italian, luînd în evidență edițiile de la 1929—30 pînă la 1966—67, atacantul suedez **Guner**

UN CLUB AL „ȘUTIȘTILOR” LA SOFIA

Pe biroul Comitetului Federației de fotbal bulgare se află proiectul constituirii unui club al jucătorilor care au reușit 100 de goluri sau mai mult în campionat. Pînă în prezent, pe lista candidaților de membri ai acestui club se află următorii jucători: **Djev** (Spartak Plovdiv) cu 146 goluri; **Kotkov** (Lokomotiv Sofia) 126 goluri; **Kordanov** (Dunav Russe) 122 goluri; **Taşkov** (Slavia Sofia) 113 goluri; **Tanev** (TSKA Sofia) 112 goluri; **Iliev** (Levski Sofia) 106 goluri; **Asparuhov** (Levski Sofia) 105 goluri; **Vastiliev** (Slavia Sofia) 104 goluri.

...ȘI DRIBLING

Titus Ozon s-a arătat (dar, bineînțeles, bucurat!) că ține recordul absolut în luptă directă, peste ani, cu așii go din fotbalul românesc.

De aceea ne-am așteptat să nu cunoască nici numărul golurilor înscrise în decursul carierei sale. Răspunsul însă a fost prompt:

— „157! Anii trec, dar cifra va rămîne mereu pu- lăminos al activității mele de cător. Nu pentru cifra în sine, pentru faptul că sintetizează zăul meu fotbalistic: golul!”

— Să înțeleg de aci că schimbat opinia în legătură cu jucătorul-artist, așa cum de orași și dumneavoastră cara- zai?

— „Nicidecum, dar nici n-am considerat tehnica driblingului ca la începutul carierei, uitați cel puțin că în existență 9 coechipieri și o p- adversă...”

Mulți spun că rapidistul **I. triu** îmi seamănă ca joc. Da să fiu sincer, nu mă recuno- mai tînărul „alter ego” pen- acesta nu are pasiunea go- trădîndu-l de dragul unei de dragul reacției de mome-

ȘTEFAN DOBAI

„Calul” — cum a- juca la Ripensia — a fost o- mă” a portarilor (**Petrică R** poarta Unirii Tricolor, poate- Șut necruțător, de o rară- distanță și din cele mai difi- pe partea opusă a porții și-

IULIU BODOLA (114 goluri)

— Specialitatea lui „Dudu” (așa îi spuneau intîmii) i- șur- rile din vole, de la 16 m- special, care expediau mingea cu efect invers, sub ba- transversală, și loviturile capul — printr-o detentă e- cepțională. Și asta, ca „int- rătăcitor...”

Unul dintre atacanții redevabili ai fotbalului nostru: Vaczi

ACTUALUL GOLGETER

ATACUL NR. 1

ISPRĂVI DEOSEBITE

După ce în campionatul 1964—65 s-a clasat în fruntea „buteurilor” campionatului nostru cu 18 goluri, clujeanul **ADAM** aproape că a dispărut din raza vizuală a celor ce îndrăgesc fotbalul, din cauza formei sale slabe concretizată prin doar cele 15 goluri marcate în următoarele două campionate, la un loc.

Dar iată că turul actualului întreceri îl readuce pe **Adam** în atenția tuturor: cu 9 goluri e din nou în fruntea golgeterilor. În plus, o performanță unică în ultimii ani: a înscris 4 goluri într-un meci! Este vorba de partida Dinamo Buc. — „U” Cluj (2—4).

Dacă ar trebui să alcătuim o înaintare compusă din jucătorii cu cea mai ridicată medie de eficacitate obținută în cadrul campionatelor, ea s-ar prezenta astfel (în paranteză, media realizată de respectivul jucător, în funcție de numărul de meciuri jucate): **BINDEA** (0,52)—**AUER** (0,74)—**BONYHADI** (1,47)—**BODOLA** (0,74)—**DOBAI** (0,79).

Acesta ar fi atacul ideal al perioadei 1932—1967.

— **Thierjung** (Chinezul), în meciul Chinezul—C.A.O. (ediția 1937/38) 7—1, și **Cioșescu** (Știința Timișoara), în meciul Știința Timișoara—Dinamo Brașov (ediția 1955) 8—0, au înscris câte 6 goluri. Sînt performanțele cele mai ridicate în această direcție.

— Cite 5 goluri în cursul aceluiași meci au înscris: **Schwartz** (ediția 1932/33), **Sepl II** și **Dobai** (1933/34), **Fritz** (1937/38), **Alexandrescu** (1939/40), **Lulu Mihăilescu** (1940/41), **Petschowski**, **Marian**, **Coracu** și **Hofling** (1946/47). **Bonyhadi**, **Dumitrescu III**, **Marian** și **I. Covaci** (1947/48), **Cioșescu** (1957/58), **Florin Voinea** și **Ion Ionescu** (1956/57).

FIECARUI ÎNAINȚAȘ!

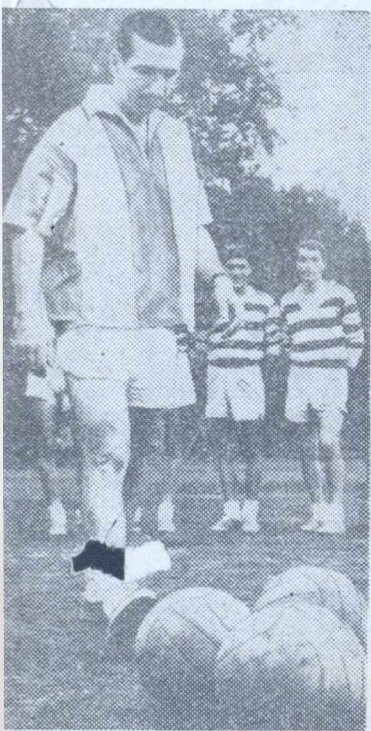
DOAR 10 FOTBALIȘTI ROMÂNI
AU DEPĂȘIT PÎNĂ ACUM
ACEASTĂ PERFORMANȚĂ

ÎI VOR IMITA?

Vă prezentăm trei dintre jucătorii tineri afirmați în ultimele campionate ca fiind printre cei mai... setoși de gol.

57 GOLURI? CINE VA ÎNȚECE ACEASTĂ PERFORMANȚĂ?

ARE O MĂSURĂ: GOLUL!

Ozon și prietenii lui din-
todeauna: mingile

publicului. Și asemeni tuturor lucrurilor și driblingul are o măsură și aceasta e golul!

— Credeți că simțul golului este o calitate înăscută, un meșteșug sau o artă?

— „Chiar dacă nu te-ai născut cu „harul” golului (eu am fost însă golgheter și ca junior, și în Divizia B cu Unirea Tricolor), simțul porții trebuie să devină o a doua natură a atacantului. Meșteșug înseamnă deprinderea corectă a șutului la poartă, dar arta golului înseamnă mult mai mult: este de fapt „mutarea-cheie”.

— Cum vedeți, prin această prismă, a măiestriei individuale, relația jucător-antrenament-antrenor?

— „Regretatul Baratki mi-a arătat cîndva procedeul său de executare a loviturilor peste zid (în trecut fie zis, mă întreb de ce în prezent măiestria acestei lovituri este neglijată, mai ales cînd în condițiile apărărilor ermetice asemenea ocazii pot stabili un rezultat?). Mi-a plăcut aici de mult acest procedeu încît singur l-am repetat, de zeci și zeci de ori, în afara orelor de antrenament. Și în cele din urmă mi-a intrat în reflex astfel încît peste 25% din golurile mele se dotoresc loviturilor libere.

GHEORGHE ENE (II)

112 GOLURI

Discuția cu Ene II despre goluri și marcatorii de la noi a fost pentru interlocutorul nostru o plăcută surpriză.

— V-ați adus aminte și de mine. Mă bucur. Am schimbat și eu, de zeci de ori, tabela de marcat în favoarea Rapidului, a lui Dinamo București...

— Nostalgia are întotdeauna ceva plăcut în ea. Preferi să vorbim „la trecut”?

— „Mă luați „fără preluare”. Ce a fost a trecut! La acest trecut însă, care pentru mine înseamnă și 112 goluri, veți mai aduna, vă asigur, încă destule puncte. N-am spus încă tot ce aveam de spus în fotbalul nostru. Dialogul meu cu plasele porților echipelor adverse este încă în plină desfășurare.”

I-am urât simpaticului Gică „replici” cit mai multe în acest — și dorim — cit mai lung și mai productiv dialog...

ION IONESCU

103 GOLURI

Omul care vine din urmă este atacantul central al Rapidului, chiar dacă în turul campionatului n-a înscris decît patru goluri. Să facem o mică socoteală. De cînd a debutat în Divizia A, din campionatul 1960—61, Ionescu a vădit o deosebită specialitate în marcarea de goluri și drumul său, în această privință, a fost ascendent cu stabilizarea la cifre superioare: 6 goluri în ediția 1960—61, apoi în următoarele, în ordine: 7 — 20 — 15 — 12 — 24 — 15; în două rînduri (1962—63 și 1965—66) a cucerit titlul de golgheter al campionatului; totalul de 103 goluri au fost realizate într-o „carieră” la „A” de numai 7 ani; are 29 de ani față de cei 30 ai lui Dridea I și 35 ai lui Constantin, predecesorii săi în clasamentul „super-sutiștilor”.

Adăugăm la aceste argumente cifrele și altele de natură tehnică. Ionescu, în ciuda artificilor căutate și de multe ori realizate, rămîne totuși un înaintaș penetrant; este un priceput „îmbîlînzitor” al mingii, greu de dezechilibrat de adversar și de împiedicat să sîrute puternic; manifestă o deosebită predilecție pentru șuturi (și goluri...) realizate din poziții dificile și unghiuri „moarte”; s-ar putea spune chiar că Ionescu caută asemenea dificultăți, pentru deplina sa satisfacție și spectaculozitatea acțiunilor.

ION OBLEMENCO

Reprezentant al tinerei generații de fotbaliști, înzestrat cu o mare forță de șut, OBLEMENCO, „puncheurul oltenilor”, se afirmă tot mai mult ca un veritabil tunar. De altfel, încă de pe vremea cînd juca în divizia C, la Corabia, Oblemenco și-a manifestat predilecția pentru șut. Mai ales pentru cel de la distanță — puternic și precis. În primul an de activitate la Universitatea Craiova, unde și-a găsit împlinirea, s-a și clasat pe primul loc în clasamentul golgheterilor cu cele 17 puncte ale sale, după o întrecere spectaculoasă cu Fl. Voinea și Ion Ionescu.

— Astă-toamnă, deși absent din formația sa în opt meciuri, Oblemenco și-a confirmat calitățile: în cele cinci partide la care a luat parte, a marcat 6 goluri, aflîndu-se în apropierea liderului.

FLOREA DUMITRACHE

„Oricum ar fi fost și oricum va fi, idolul meu rămîne jucătorul atacant, ne-a spus Dumitrache. Și oare dragostea pentru sportul preferat și care adeseori aduce trierea cea mai severă, dar cea mai reală, printre jucători, poate fi separată de voință și perseverență?”

Ce înțeleg eu prin voință și perseverență? Voință înseamnă să-ți dobîndești locul într-o formație cu „nume” în ciuda „proorociilor” nefaste, iar perseverența înseamnă în cazul meu, repetarea trasului la poartă, cu ambele picioare, la zidul-măchetă, pînă cînd distanța de 25 m, va deveni ca precizie egală cu 2,5 m. Pentru că nu pot să trec cu vederea peste cazurile cînd raportul se inversează, 2,5 m dovedindu-mi-se insuficiență pentru 7,32 m x 2,41 m...”

TEODOR ȚĂRĂLUNGĂ

Aflat la al treilea campionat al său în divizia A, ȚĂRĂLUNGĂ se afirmă tot mai mult ca un veritabil șuter. Cele 9 goluri realizate în campionatul trecut și cele 6 marcate în prima jumătate a celui curent, pot constitui o rampă de lansare pentru viitor.

goluri)

GHEORGHE VACZI (124 goluri)

A constituit o raritate în fotbalul nostru. Deși fotbalist „cu un singur picior” (trăgea aproape numai cu dreptul), Vaczi a stîrnit panică în fața porților, unde, printr-o abilitate tehnică remarcabilă, și-a valorificat foarte des, în ciuda faptului că adversarii îi cunoșteau „secretul”, calitatea șutului cu dreptul.

ALEXANDRU ENE (I) (103 goluri)

— Un adevărat „spărgător de... apărări”, în fața căruia adversarii aveau de lucru nu glumă. Folosind corpul (ca pe vremuri Rudi Wetzer), Ene I făcea vid în jurul său și rareori șutul lui, cu piciorul sau capul (din plonjon), își greșea ținta.

IULIU BARATKI (100 goluri)

— La regretata „minune blondă”, a cărei amintire rămîne neștersă, nu știai ce să admiri mai înții: eleganța și stilul său de joc neegalat, finețea tehnică excepțională, fanfanzia de neîntrecut sau arta de a marca, prin șuturi de ghiulea dar curate.

„MAȘINI DE GOLURI” ÎN... PANĂ

Trei figuri de înaintași, cam de aceeași vîrstă (26 de ani), renumiți pentru eficacitatea lor și pînă mai ieri pe locuri fruntașe în clasamentele celor mai buni marcatori, ba chiar candidați serioși la titlul de golgheter. PAVLOVICI a și ocupat locul I (împărțindu-l cu Frățila, autor și el a 19 goluri) în campionatul pe 1963—64; iar VOINEA și NAGHI au concurat foarte serios în alte ediții: primul, cu 16 goluri, a fost depășit doar cu 3 puncte de FRĂȚILA și PAVLOVICI în 1963—64, iar al doilea (pe atunci la Pitești) a rămas la două goluri distanță de golgheterul campionatului pe 1965—66, L. IONESCU (24 de goluri). Toți trei au fost atacanți re-
dutați și în campionatul trecut, cînd VOINEA a înscris 16 goluri (față de cele 17 ale lui OBLEMENCO, golgheterul a-
nului 1966—67, NAGHI a

semnat 14 goluri, iar PAVLOVICI a fost unul din golgheterii seriei a II-a a Diviziei B, cu 15 goluri. La aceste cifre, pentru a completa imaginea eficacității acestor atacanți, adăugăm 13 goluri în contul lui PAVLOVICI, 12 în al lui VOINEA și 1 la NAGHI, toate marcate în jocuri internaționale (A, B, tineret, juniori). Asta a fost... ieri. Dar acum? În actualul campionat acești jucători nu prea au cu ce se lăuda: VOINEA a înscris doar 5 goluri, PAVLOVICI 4, iar NAGHI 2. Ce se întîmplă cu aceste „mașini de goluri”? Sînt în... pană, și-au pierdut eficacitatea?...
Citeva exemple de „neproductivitate” ale unor atacanți, în activitate:
— Sfirlogea a marcat 28 de goluri în 85 de partide

— Șoo a realizat 17 goluri în 42 de întîlniri
— Kallo are 12 goluri la activ în 64 de jocuri
— Gyorf a înscris 8 goluri în 41 de meciuri.

„ȘI REPETENȚI

Iată jucătorii care în turul actualului campionat, deși au apărut de nenumărate ori în formații, nu au reușit să înscrie nici un gol.

Lucescu (a jucat 11 partide), Soanger (10), Szabo (9), Pircălab (8), C. Radu (7), Selimesi (6), Manolache (6), Oaidă (6), Tr. Popescu (5), Micu (5).

CORIJENȚI...

Citeva exemple de „neproductivitate” ale unor atacanți, în activitate:

— Sfirlogea a marcat 28 de goluri în 85 de partide

Pagină realizată cu concursul colaboratorului nostru

FREDERIC MOISES

FARUL — O ECHIPĂ CARE

A TRECUT DE BARIERA CONSACRĂRII

Un merituos loc trei. Aceasta este poziția pe care o ocupă la sfârșitul turului echipa Farul. Poate pune cineva în discuție acest succes al constănțenilor? Credem că nu. Poziția actuală a Farului reprezintă rezultatul unor progrese certe în joc, care — de altfel — constituie o bază solidă pentru asaltul asupra titlului de campion.

Dacă în trecut apropiat fluctuațiile de formă și deci, de poziții în clasament încreteau sau descreteau frunțile aprigilor suporteri constănțeni, astăzi puterica sudură sufletească îmbinată cu o maturizare în joc, grefate pe un solid fond de tehnicitate, le aduce numai satisfacții.

Deși programarea jocurilor a dezavantajat echipa constănțeană (fiind nevoită să sustină cinci din primele șapte jocuri în deplasare) ea a reușit să treacă cu succes peste acest handicap, realizând cincisprezece puncte și un golaveraj de + șapte. La aceasta mai poate fi adăugat și faptul că în turul campionatului Farul a susținut șapte meciuri în deplasare și numai șase acasă, precum și faptul că în primele șase etape nu l-a putut folosi pe jucătorul Manolache, care era suspendat.

Evoluția bună a echipei Farul își poate găsi explicația în faptul că s-a pus un mare accent pe creșterea continuă a exigenței în procesul de instruire ca și prin folosirea celor mai potrivite

lui, ale închiderii spațiilor în fața propriei porți și păstrării inițiativei, chiar când aparent echipa era dominată. Pentru aplicarea acestor idei de joc Farul a dispus de jucători cu calități adecvate: Iancu, Tufan, Koszka și Manolache.

Așadar, echipa s-a impus prin elasticitate, printr-o interpretare

acest punct de vedere, Iancu, Tufan, Manolache și, nu de puține ori, Sasu sau Kallo îndeplinesc cu succes această sarcină. În apărare, rolul de acoperire al jucătorului care încearcă depozitarea revine celui mai apropiat de acesta, „libero”-ul nefiind acceptat decât în mod teoretic, pentru că altfel activitatea și oportunitatea intervențiilor sale ar fi mult redusă.

CONFIDENȚE

● Portarul MANCIU, care în meciul cu Universitatea Craiova a suferit o fractură de tibie, și-a reluat pregătirile. Deocamdată, el lucrează însă numai la sală, în special pentru reeducarea piciorului.

● N. KALLO, fratele mai mic al extremei stinge, Tiberiu Kallo, participă de curând la antrenamente. Să vedem dacă el va reuși să joace alături de fratele său.

● Fiul antrenorului MĂRDĂRESCU, în vîrstă de 13 ani, participă zilnic la antrenamentele echipei. Specialiștii spun că atît prin alură, cit și prin însușirile tehnice, Mărdărescu-junior se arată un jucător de perspectivă.

RECONFIRMĂRI ȘI CONSACRĂRI

La venirea antrenorului Mărdărescu, lotul echipei era alcătuit pe de o parte din jucători considerați plafoanați (Utu, Koszka, Manolache, Dumbravă, Georgescu), iar pe de altă parte din jucători neconsacrați (Mareș, Antonescu, Kallo). Ulterior unii dintre ei au revenit în echipa națională (Koszka, Iancu, Sasu), alții au fost readuși la forma care i-a consacrat (Utu, Manolache, Georgescu, Unguroiu), iar cei mai tineri și-au cîștigat un loc printre jucătorii fruntași (Mareș, Antonescu). Cea mai rapidă ascensiune a avut-o însă Kallo, care într-o perioadă relativ scurtă, din jucător de categoria C a reușit să îmbrace tricoul național.

UN EXEMPLU DE URMAT

La Constanța, echipa Farul este în centrul atenției generale. Sprâjinul organelor locale se face simțit la fiecare pas. Un mare număr de susținători însoțesc și urmăresc echipa prelutindeni. O vizită la sediul clubului ne-a demonstrat preocuparea permanentă care există pentru asigurarea bunului mers și reprezentarea echipei. Un singur exemplu credem că este convingător. Echipa a fost înzestrată de curind cu număr suficient de ghețe și mingi dintre cele mai bune, marca „Adidas” (cum și-ar dori multe echipe) iar tuturor jucătorilor li s-au confecționat costume tînuiforme cu ecusonul clubului. Este prima echipă din țara noastră care a întreprins această acțiune și exemplul trebuie urmat.

GH. NERTEA

ISTORIC

În curind se împlinesc zece ani de cînd a luat ființă (în anul 1958) clubul Farul. În acel an, echipa constănțeană se afla angajată, alături de Dinamo Bacău, în lupta pentru cucerirea primului loc în seria A, două a Diviziei B. Termină în frunte și promovează în categoria A, cu formația: Dumitrescu (Stafie) — Vărzan, Stănescu, Ciuncan — Coidum, Pană — Moroianu, Ispas, Sever (Manole), Avasilchioale, Zînculescu. Antrenori: Iosif Lengheriu și Tudor Mihai.

Debutul la A s-a făcut anevoios. Echipa a reușit cu greu să evite retrogradarea, ocupînd locul antepenultim. Anul următor însă, sub „bagheta” acelorasi antrenori, echipa se maturizează și, completată cu cîteva nume noi (Ghibănescu, Toma, Florescu, Olaru, Cîsescu) reușește o performanță demnă de subliniat: ocupă locul IV.

În ediția următoare are alți antrenori (Augustin Boteșcu și Petre Comăniță). Culorile Farului sînt aparate acum de un lot care include și pe Brînzei, Stancu și Vasilescu. Cu toate acestea, potențialul echipei scade și, ocupînd locul 13, nu poate evita retrogradarea. În divizia secundă rămîne numai un an, cîci cîștigă și revine la A. Lotul este din nou improspătat, cu jucătorii Dinulescu, Bükösy, Neacsu, Ologu, Tilvescu, Pleșa, Gref, Mandu. Echipa are o evoluție meritorie și în final se găsește pe locul cinci în clasament. Din acest an, Farul nu mai părăsește principala scenă a fotbalului nostru, deși are și unele scăderi. Începînd cu ediția 1965-66, formația constănțeană, de data aceasta antrenată de V. Mărdărescu și P. Comăniță, începe să se impună din ce în ce mai mult prin joc și rezultate. Ajunge chiar în finala „Cupei Balcanice”.

În campionatul trecut Farul face un salt valoric și mai mare, care este reflectat în clasament prin locul patru. Participă din nou la „Cupa Balcanică” unde are o comportare multumitoare. Anul 1967 a însemnat pentru echipa constănțeană anul deplinei maturizări. Clubul constănțean a avut — cu cîteva ani în urmă — o serie de succese în domeniul preocupării și creșterii tinerelor talente. Echipa sa de juniori a cucerit titlul de campionă republicană în edițiile 1961-62 și 1962-63. Așteptăm în viitorul apropiat repetarea unor asemenea talente.

Echipa își desfășoară activitatea pe stadionul „1 Mai”, una dintre cele mai moderne baze sportive din țară, fiind înzestrat și cu o instalație de nocturnă, recent construită care datorită iluminizității perfecte permite desfășurarea jocurilor în condiții optime. Capacitatea stadionului este de 30.000 de locuri.

Adresa: bd. Republicii nr. 24, telefon 22142.

LOTUL ECHIPEI

Iuliu UTU, născut în Timișoara la 14.IX.1936, înălțime 1,80 m., greutate 80 kg. este la club din anul 1966; provine de la Dinamo București.

Constantin MANCIU, Strehaia, 5.II.1940, 1,78 m., 72 kg., 1962, Dinamo Obor.

Mircea ȘARPE, Galați, 29.VIII.1942, 1,78 m., 83 kg., 1967, Ancora Galați. Mircea GEORGESCU, Pucheni, 4.VII.1939, 1,68 m., 67 kg., 1966, Steaua București, 3 A.

Constantin TILVESCU (căpitanul echipei), Tg. Jiu, 12.VII.1936, 1,80 m., 75 kg., 1962, Jiu.

Constantin MAREȘ, Giurgiu, 7.III.1944, 1,80 m., 76 kg., 1965, Dunărea Giurgiu.

Constantin PLEȘA, Cernavoda, 18.V.1943, 1,72 m., 70 kg., 1960, I.M.U. Medgidia.

Vasile DUMBRĂVA, Focșani, 1.IX.1941, 1,72 m., 71 kg., 1964, Steaua.

Gheorghe ACHIM, București, 29.I.1945, 1,74 m., 70 kg., 1967, Marina Mangalia.

Cicerone MANOLACHE, Adjud, 16.V.1936, 1,76 m., 76 kg., 1964, Politehnica Timișoara, 7 A.

Dumitru ANTONESCU, Constanța, 25.III.1945, 1,76 m., 66 kg., 1967, Electrica Constanța.

Constantin KOSZKA, Arad, 17.IX.1939, 1,82 m., 79 kg., 1965, Steaua, 21 A.

Ion ZAMFIR, București, 6.X.1941, 1,74 m., 72 kg., 1964, Marina Mangalia.

Hie OLOGU, Negru Vodă, 5.II.1943, 1,72 m., 69 kg., 1960, Recolta Negru Vodă.

Marin TUFAN, Istria, 15.X.1942, 1,73 m., 69 kg., 1963, Cimentul Medgidia.

Constantin IANCU, București, 26.XII.1940, 1,83 m., 81 kg., 1965, Progresul Buc., 5 A.

Aurel UNGUROIU, Brăila, 10.X.1939, 1,84 m., 80 kg., 1967, Politehnica București.

Tiberiu KALLO, Codlea, 7.VIII.1943, 1,69 m., 65 kg., 1963, Marina Mangalia, 3 A.

Mircea SASU, Baia Mare, 14.X.1939, 1,73 m., 67 kg., 1967, Minerul Baia Mare, 7 A.

Petre BILBOACA, Constanța, 2.XI.1943, 1,82 m., 72 kg., 1966, produs Farul.

Suliman ETEM, Constanța, 24.IV.1950, 1,72 m., 63 kg., 1966, produs Farul.

CIFRE

Clasament:

3. Farul 13 6 3 4 19-12 15

Cele 19 goluri au fost înscrise de: Kallo (6), Iancu (3), Tufan (3), Unguroiu (2), Tilvescu (1), Zamfir (1), Koszka (1).

Cele mai mari scoruri: 4-0 cu Dinamo Bacău și cu Dinamo București.

Performanță: este singura echipă care a reușit să obțină 7 din cele 8 puncte puse în joc în meciurile cu cele 4 echipe bucureștene (4-4 cu Steaua, 4-0 cu Dinamo Buc., 2-1 cu Rapid și 2-0 cu Progresul).

metode de antrenament. De asemenea, s-a acordat o atenție deosebită unei metode inedite; timpul efectiv de lucru al antrenamentului este pe două reprize a 45 de minute, cu o pauză de zece minute între ele, ca și un joc. Acest lucru a creat la jucători deprinderile fizice, tehnice și tactice necesare în joc.

MECANISMUL ECHIPEI

Echipa constănțeană a funcționat în prima parte a campionatului ca un mecanism bine pus la punct. Linia defensivă a reprezentat un eșalon legat elastic de acțiunile ofensive cînd echipa se afla, fie în atac fie în apărare, cu mențiunea că linia de fund își avea un supraveghetor care a acționat liber în fazele de apărare. În atac, două virfuri variabile erau pregătite permanent pentru acțiunile de contraatac. În acest fel, spațiile de la mijlocul terenului au fost dominate de constănțenii indiferenți de valoarea adversarului, creîndu-se și premisele atacului prin surprindere, dar și posibilități defensive. Pentru rolurile respective au fost aleși jucători cu o mare capacitate de manevră, care și-au cunoscut bine sarcinile și care au acționat în ritm variat în funcție de situațiile ivite în joc. Ceea ce s-a remarcat la echipa constănțeană a fost faptul că ea nu a aplicat scheme șablon, ci a respectat aproape în totalitate principiile de bază ale desfășurării acțiunilor în atac pe toată lărgimea terenului.

ANTRENORUL MĂRDĂRESCU DESPRE JOCUL ECHIPEI

„Echipa noastră nu are un conducător de joc fix. Această funcție o îndeplinește unul din jucătorii fără minge și anume cel mai avansat. Prin deplasările lui pe teren, jucătorul respectiv dă tonul direcției în care trebuie orientat atacul. Însă și jucătorii din linia a doua, datorită multiplelor demarșuri ale virfului de atac cel mai avansat, pot deveni coordonatori în funcție de situații. De altfel, orice jucător — în afara celor doi fundasi centrali — pot ajunge conducători de joc în funcție de cerințele fazei. Din

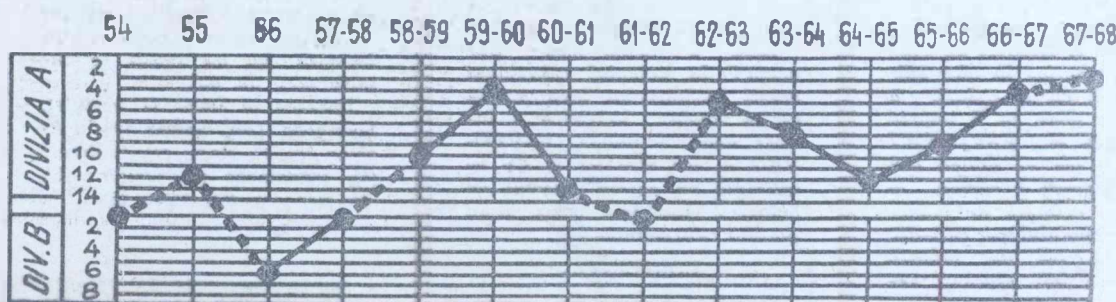
ALEXANDRU GORASCU — căpitan de vas: „Prin intermediul fiului meu Cristian, care joacă în echipa de juniori a Farului, am reușit să cunosc multe aspecte din viața echipei care reprezintă orașul nostru în prima divizie a țării. Nu-mi amintesc ca echipa să fi mers vreodată așa de bine ca acum, comportarea ei situîndu-o printre cele mai puternice și mai constante formații din campionat. Fără discuție că exigența antrenorilor față de jucători a avut un rol hotărîtor”.

NICOLAE OANCEA — pensionar: „Ca vechi jucător constănțean, am fost și sînt alături de echipa Farul. În ultimii doi-trei ani, echipa a cunoscut o totală transformare, urcînd încet dar sigur pe treptele consacării, eforturile jucătorilor și antrenorilor fiind din ce în ce mai evidente. După cîte știu între ei există cele mai bune intenții de colaborare, ceea ce în ultima analiză reprezintă cheia succesului. Sîntem siguri că Farul nu se va opri aici. Noi suporterii îi dorim din toată inima succes!”

CRISTEA MARIN — salariat la I.T.C.: „Nu lipsesc de la nici un antrenament al echipei, fie el pe vînt, pe ploaie sau pe zăpadă. Și de aceea mi-am putut da seama cum o mină de jucător, în care la început nu am avut încredere, au reușit să facă din echipa de fotbal, pînă mai ieri anonimă, mîndria orașului nostru”.

GHEORGHE VIOREL — muncitor cooperatist: „Ca vechi jucător de fotbal (am jucat la echipa bucureșteană

PĂREREA SUPORTERILOR

Evoluția echipei Farul

DOUĂ CONDIȚII SPRE A CUNOAȘTE CONSACRAREA

**MATHEWS A AVUT DREP-
TATE: OLIMPIADA A DESCHIS
GUSTUL PENTRU FOTBAL**

Înainte de Jocurile Olimpice din 1956, Stanley Mathews, invitat să participe la o serie de meciuri de demonstrație în Australia, a declarat, la sfârșitul turneului său: „Îmi dau seama că publicul Australian are plăcere, se interesează de fotbalul clasic. Părerea mea este că meciurile din turneul olimpic, în care vor evolua multe echipe bune, va deschide total gustul zecilor de mii de spectatori ai cricketului sau rugbiului american și pentru fotbalul propriu-zis”.

Anii au trecut, știrile despre progresul, despre răspindirea fotbalului pe continentul Australian n-au încetat să ne sosească. Turneele cluburilor mari din Europa și America de Sud au devenit un lucru obișnuit. Multe dintre marile stadioane amenajate pentru cricket la Melbourne, Sidney, Cambera au fost adaptate pentru fotbal. Zeci și zeci de jucători europeni au primit dezlegarea să joace în echipele celui de al cincilea continent, mai ales după ce un conflict care opusese federația Australiană forului internațional a fost aplanat. În momentul de față, fotbalul ocupă un loc de frunte în preferințele jinerilor, iar spectatorii au crescut în număr considerabil.

DATELE ȘI CIFRELE VORBESC

Din 48.000 de jucători legitimați în 1957, anul următor Olimpiadei, Australia a ajuns acum la 160.000, deci de trei ori mai mulți! Spre comparație, vă informăm că rugbiul în 13 are 98.000 de practicanți — oficial înregistrați — iar rugbiul în 15 doar 60.000. Numărul bileteelor vindute crește și el neîncetat. În 1966 s-au înregistrat două milioane de spectatori la partidele oficiale pentru ca în 1967 numărul total să crească cu o jumătate de milion. Centrul nr. 1 al fotbalului Australian a devenit Sidney, unde sînt zece dintre cele mai mari cluburi ale continentului și peste 100.000 de jucători legitimați.

SCOLARII AU FOTBALUL ÎN PROGRAMUL OBLIGATORIU

Unul dintre cele mai mari succese ale federației Australiene a fost acela că a reușit să obțină introducerea fotbalului ca materie obligatorie în orele de sport, alături de tenis și natație. Elevii din cursul inferior al liceului joacă de două ori pe săptămână, după-amiaza, fotbal în cadrul programului dirijat de profesorii de educație fizică. Campionatele școlare, aflate la a cincea ediție, încep să aibă un tot mai larg răsunet în rîndul spectatorilor. Finala acestui campionat — disputată în noiembrie 1967 — a reunit 35.000 de spectatori pe stadionul olimpic din Melbourne. Cluburile din prima ligă urmăresc talentele deosebite dintre școlari și încheie cu aceștia contracte de semiprofioniști. 1060 de elevi au semnat pînă acum asemenea contracte.

ȘI, TOTUȘI, CE LIPSEȘTE FOTBALULUI AUSTRALIAN?

Spre a face pasul de consacrare în arena internațională, Australia are mare nevoie de un succes într-o competiție oficială. Asemenea victorii n-a înregistrat. De aceea, pregătirea reprezentativelor, înscrise pentru preliminariile Campionatului mondial, au început încă de anul trecut. Al doilea element al progresului l-ar constitui organizarea unui campionat unic. Actuala formulă, pe orase, cu un turneu final, concentrează pe o durată prea scurtă principalele evenimente fotbalistice ale sezonului. Este ceea ce exprimă, într-o recentă declarație, Mc. Andrews, secretarul federației Australiene.

ȘI ÎN CUPA AFRICII...

Această competiție, recent încheiată după o desfășurare destul de spectaculoasă și presărată cu câteva surprize (favoritele, Etiopia și Ghana — deținătoarea trofeului — au fost scoase din cursă), n-a fost scutită de scenele devenite — din păcate — frecvente în ultimul timp: incidente la care au participat jucători, spectatori și... poliști. La partida Etiopia — Coasta de Fildeș, de pildă, muzicanții din fanfara care intonasă imnurile înainte de meci, s-au plasat tocmă în spatele porții echipei Coastei de Fildeș și s-au îndreptat cu... aruncarea pietrelor asupra portarului. La protestele acestuia au intervenit poliștii care i-au împrăștiat pe muzicanți. Jocul însă, a mai fost întrerupt odată, din cauza unei bătaii între un jucător etiopian, Mengistu („Idolul” galeriei), și unul dintre fundasii adversi, Konan. Cum au sărit și numeroși spectatori, poliștii au trebuit să facă din nou simțită prezența lor, numai că de data aceasta, după potolirea spiritelor, au avut de înregistrat doi răniți. La meciul Ghana — Congo Kinshasa, altă bătălie între jucători și spectatori, intrați pe teren la accidentarea unui ghanez, și din nou serviciul de ordine a avut de lucru.

PURTAȚI APĂRĂTORI!

Aceasta este în esență îndemnul pe care-l cuprinde un recent apel lansat de Liga cluburilor

profesioniste engleze către jucătorii care nu folosec apărătorii și genunchierele. Apelul subliniază că aceste apărători, în special, micșorează riscul accidentării în meciuri care au început să fie din ce în ce mai dure.

ÎNCA O CANDIDATĂ: IUGOSLAVIA

Federația Iugoslavă a hotărât să-și pună și ea candidatura la organizarea turneului final al

DE ICI, DE COLO...

campionatului Europei. Este a patra în ordine, după cele depuse de Italia, Anglia sau Scoția și Spania.

CLASAMENTUL EUROPEAN AUSTRIAC

Radiodifuziunea austriacă, prin secția sa sportivă, a făcut și ea o anchetă pentru stabili-

rea unui clasament european pe 1967. Iată rezultatul: GRUPA I: 1. Ungaria, 2. U.R.S.S.; GRUPA II: 3. Italia, 4. Iugoslavia, 5. Anglia; GRUPA III: 6. R.F.G., 7. Scoția, 8. R.D.G., 9. Cehoslovacia, 10. Spania; GRUPA IV: 11. România, 12. Elveția, 13. Portugalia, 14. Bulgaria, 15. Danemarca, 16. Olanda; GRUPA V: 17. Belgia, 18. Grecia, 19. Polonia; GRUPA VI: 20. Austria, 21. Turcia, 22. Suedia, 23. Franța, 24. Finlanda, 25. Irlanda, 26. Norvegia, 27. Irlanda de Nord; GRUPA VII: 28. Albania, 29. Tara Galilor, 30. Islanda; GRUPA VIII: 31. Luxemburg, 32. Cipru.

PROPUNERI DE DATE PENTRU „4”-IMILE EUROPENE

Au început tratativele pentru stabilirea și a celorlalte meciuri din cadrul sferurilor de finală ale Campionatului Europei.

● Federația maghiară a propus forului sovietic de specialitate datele de 31 martie sau 7 aprilie la Budapesta și 28 aprilie sau 1 mai la Moscova.

● De la Sofia au fost trimise federației italiene propuneri următoare: 29 aprilie și 8 mai, iar 15 mai (în Iugoslavia sau Austria) pentru un eventual al treilea joc. Italianii însă vor să dispute ambele meciuri în martie sau în aprilie.

DEȘI SE VA DISPUTA LA 24 FEBRUARIE

MECIUL SCOȚIA — ANGLIA A ÎNCEPUT...

Simbătă 21 octombrie 1967 — Windsor Park din Belfast, capitala Irlandei de Nord. În timp ce zecile de mii de spectatori irlandezi aclamau victoria reprezentativei lor contra echipei Scoției în campionatul Europei (neccontată și cu altă mai prețioasă!), la Londra radio-ul era ascultat precum Pithia în antichitate, reanimind speranțele englezilor în calificare. Pe Windsor Park, echipa lui Ronnie Simpson anula, la fel de senzațional și puțin scondat, ce dobîndise pe Wembley. Astfel că partida de la 24 februarie a cîștigat enorm ca interes.

În timp ce sir Alf. Ramsey va tria într-un cantonament organizat cu o lună înaintea meciului (!), dintr-un lot de 35 de jucători, pe cei ce vor juca pe Hampden Park, la Londra și Glasgow au început pregătirile... psihologice.

În articolul lui Brian Glanville intitulat „Este mort fotbalul scoțian?”, apărut în revista „World Soccer”, citim: „Privind cum cîștigă Celtic în fața lui Racing

Buenos Aires în acel abominabil meci de pe Hampden Park, apărarea brutală împotriva atacului orb, te puteai întreba dacă nu cumva fotbalul scoțian este mort. Întrebare pusă nu numai pentru că stilul primitiv al lui Celtic era în totală contradicție cu ceea ce considerăm tradiția fotbalului scoțian, dar și pentru că argentinienii, de asemenea, pareau a fi trădat buna lor tradiție a jocului deprinsă de altfel tot de la scoțieni. Și noi știm ce înseamnă „fotbalul tipic scoțian”. Este jocul bazat în special pe dribling, pe un bun control al balonului și acuratețea pasei scurte, un joc pozițional. Este de altfel jocul pe care s-a bazat apoi stilul ungarilor, austrieclor, argentinienilor și, în mare vorbind, al italienilor”.

Iată însă că și scoțienii răspund acuzațiilor arătînd că lipsa internaționalilor Jim Baxter și Billy Bremner din echipa Scoției în meciul cu Irlanda, datorită suspendării de către federația engleză (ei joacă în prima ligă

din Anglia), a contribuit la înfrîngerea scoțienilor.

Li se impută, totodată, (indirect ce-i drept!) suspendarea pe șase săptămîni a altor doi cunoscuți internaționali scoțieni care, de asemenea, activează în Anglia: Denis Law (de la Manchester United) și Ian Ure (de la Arsenal). Aceștia, în focul meciului de pe Old Trafford au uitat că sînt colegi în reprezentativa Scoției, lovindu-se. Ei au fost astfel obligați să absenteze de la meciul cu Tara Galilor, cîștigat greu, cu 3-2 de echipa lor.

Deși scoțienii recunosc că sînt mai temperamental decît englezii, irlandezii și galezii și că-și pot stăpîni cu greu nervii, adaugă însă că ei... trăiesc mai mult jocul!

Iată, deci, că meciul Scoția — Anglia, care va decide cîștigătoarea grupei britanice din Campionatul Europei, a început cu mult înaintea datei sale de disputare...

— p. sl. —

SIR Stanley Rous:

● ȘI LOCUL 2 EUROPEAN VA
PUTEĂ PARTICIPA LA TURNEUL
FINAL AL C.M. ● O FINALĂ
MONDIALĂ INTERCLUBURI
● FOTBALUL AFRICAN ARE
PERSPECTIVE DE PROGRES

Sir Stanley Rous, a făcut recent unele aprecieri în legătură cu diverse proiecte ale forului internațional:

1 La încheierea ședinței U.E.F.A. cu președinții federațiilor naționale, ținută la demult la Zürich, sir Stanley Rous a făcut cunoscut asistenței că cele 16 țări participante la turneul final al campionatului mondial se vor califica prin calitatea jocurilor. Pe baza a trei principii, el întrevide posibilitatea ca țări clasate pe locul secund în grupele preliminare europene să poată să se califice totuși pentru turneul final disputînd meciuri cu cîștigătoarele grupelor extra-europene.

2 La Addis-Abeba, unde a urmat de la cap la cap turneul final al „Cupei Africii”, președintele F.I.F.A. a declarat: „Sperăm să putem organiza într-un viitor mai mult sau mai puțin apropiat o mare finală care să opună, în fiecare an într-o țară diferită, pe campioni Europei, Americii de Sud și de Nord și Africii”. (n.r. — este vorba de cîștigătorii Cupei campionilor).

3 La sfîrșitul „Cupei Africii”, sir Stanley Rous — vorbind despre calitatea partidelor disputate la Addis-Abeba și Asmara — a făcut următoarele aprecieri: „Găsește nivelul tehnic al jocului practicat foarte ridicat. Dacă acum, echipele africane pot intensifica contactele cu echipele europene, progresele vor fi și mai rapide”. În continuare, el a adăugat: „Meciul Etiopia — Coasta de Fildeș a fost foarte bun, cu toată superioritatea Etiopiei. Nu regret decît că, uneori, comportarea jucătorilor a lăsat de dorit, ducînd la înregistrarea unor incidente deloc plăcute”.

DIN „ARHIVA” ANULUI 1967

4

OCTOMBRIE

1 U.R.S.S. A — Elveția A	2-2 (2-1)	C.E.
2 Cehoslovacia A — Spania A	1-0 (0-0)	C.E.
3 Danemarca A — Olanda A	3-2 (3-0)	C.E.
4 Grecia A — Austria A	4-1 (2-0)	C.E.
5 R.F.G. A — Iugoslavia A	3-1 (1-0)	C.E.
6 România B — Ungaria B	3-1 (2-1)	C.E.
7 Ungaria J — România J	2-1 (0-0)	C.E.
8 Belgia A — Polonia A	2-4 (2-2)	C.E.
9 Bulgaria A — U.R.S.S. A	1-2 (1-0)	C.E.
10 U.R.S.S. B — Bulgaria B	1-1 (1-0)	C.E.
11 U.R.S.S. J — R.D. Germană J	0-1 (0-1)	C.E.
12 România T — Ungaria T	3-0 (0-0)	C.E.
13 R.D. Germană A — Danemarca A	3-2 (1-2)	C.E.
14 Elveția Am. — Austria Am.	1-0 (1-0)	P.T.O.
15 Paraguay A — Argentina A	1-1 (1-1)	P.T.O.
16 Turcia OL — Bulgaria OL	2-3 (2-0)	P.T.O.
17 Austria A — U.R.S.S. A	1-0 (1-0)	C.E.
18 Finlanda Am. — Franța Am.	1-1 (1-1)	P.T.O.
19 Tara Galilor A — Anglia A	0-3 (0-2)	C.E.
20 Irlanda de Nord A — Scoția A	1-0 (0-0)	C.E.
21 Spania A — Cehoslovacia A	2-1 (1-0)	C.E.
22 Danemarca A — Finlanda A	3-0 (1-0)	C.S.
23 Luxemburg — Spania B	1-1 (0-1)	C.E.
24 R.F.G. Am. — Anglia Am.	0-2 (0-1)	P.T.O.
25 Austria T — Iugoslavia T	3-0 (1-0)	C.E.
26 Austria J — Iugoslavia J	1-0 (0-0)	P.U.E.F.A.
27 Franța A — Belgia A	1-1 (0-1)	C.E.
28 Ungaria B — R.D. Germană B	2-1 (0-1)	C.E.
29 Ungaria T — R.D. Germană T	1-1 (0-0)	C.E.
30 R.D. Germană A — Ungaria A	1-0 (0-0)	C.E.
31 Polonia A — România A	0-0	C.E.
32 România B — Polonia B	2-2 (0-1)	C.E.
33 România T — Polonia T	5-3 (2-1)	C.E.
34 Polonia J — România J	2-4 (1-1)	C.E.
35 R.D. Germană J — Ungaria J	2-3 (0-3)	C.E.
36 Franța Am. — Finlanda Am.	3-1 (1-1)	C.E.
37 Belgia B — Franța B	1-1 (1-1)	C.E.
38 Grecia A — U.R.S.S. A	0-1 (0-0)	C.E.

NOIEMBRIE

1 Italia A — Cipru A	5-0 (2-0)	C.E.
2 Olanda A — Iugoslavia A	1-2 (0-0)	C.E.
3 Suedia A — Norvegia A	5-2 (2-0)	C.E.
4 Austria A — Grecia A	1-1 (1-0)	C.E.
5 Austria Am. — Elveția Am.	4-1 (0-1, 2-1)	P.T.O.
6 Elveția A — Cipru A	5-0 (2-0)	C.E.
7 Anglia Am. — R.F.G. Am.	0-1 (0-1)	P.T.O.
8 Iugoslavia A — Albania A	4-0 (1-0)	C.E.
9 Portugalia A — Norvegia A	2-1 (1-1)	C.E.
10 Bulgaria A — Suedia A	3-0 (2-0)	C.E.
11 Polonia J — R.D. Germană J	3-2 (1-0)	P.U.E.F.A.
12 Turcia A — Cehoslovacia A	0-0	C.E.
13 Elveția A — Italia A	2-2 (1-0)	C.E.
14 R.D. Germană A — România A	1-0 (1-0)	P.T.O.
15 R. D. Germană J — Suedia J	2-2 (1-0)	C.E.
16 Anglia A — Irlanda de Nord A	2-0 (1-0)	C.E.
17 Scoția A — Tara Galilor A	3-2 (1-1)	C.E.
18 Cehoslovacia A — Irlanda A	1-2 (0-0)	C.E.
19 Belgia A — Luxemburg A	3-0 (0-0)	C.E.
20 România A — R.F.G. A	1-0 (0-0)	C.E.
21 R.F.G. T — România T	1-1 (1-0)	C.E.
22 Bulgaria OL — Turcia OL	3-0 (2-0)	P.T.O.
23 România J — Ungaria J	2-1 (1-1)	P.U.E.F.A.
24 R.F.G. J — Danemarca J	1-3 (0-1)	C.E.

25 Bulgaria A — Portugalia A	1-0 (0-0)	C.E.
26 Olanda A — U.R.S.S. A	3-1 (2-1)	C.E.
27 Iugoslavia J — Austria J	3-1 (3-1)	P.U.E.F.A.

DECEMBRIE

1 Ungaria J — România J	4-0 (2-0)	P.U.E.F.A.
2 R.D. Germană J — Polonia J	3-0 (1-0)	P.U.E.F.A.
3 România A — R.D. Germană A	0-1 (0-1)	P.T.O.
4 Anglia A — U.R.S.S. A	2-2 (1-2)	P.T.O.
5 Turcia J — Bulgaria J	0-0	P.U.E.F.A.
6 Mexic A — Ungaria A	2-1 (1-1)	P.U.E.F.A.
7 Malta J — Italia J	1-2 (1-1)	P.U.E.F.A.
8 Mexic A — Ungaria A	0-2 (0-2)	P.U.E.F.A.
9 Chile A — Ungaria A	4-5 (3-4)	P.U.E.F.A.
10 Chile A — U.R.S.S. A	1-4 (0-1)	P.U.E.F.A.
11 Albania A — R.F.G. A	0-0	C.E.
12 Portugalia A — Bulgaria A	0-0	C.E.
13 Bulgaria J — Turcia J	1-0 (1-0)	P.U.E.F.A.
14 Franța T — Bulgaria OL	0-2 (0-1)	P.U.E.F.A.
15 Italia J — Malta J	1-0 (1-0)	P.U.E.F.A.
16 Luxemburg J — Belgia J	0-4 (0-1)	P.U.E.F.A.
17 Italia A — Elveția A	4-0 (3-0)	C.E.
18 Franța A — Luxemburg A	3-1 (1-0)	C.E.
19 Guatemala OL — Ungaria B	0-0	C.E.

Prescurtări — C.E. = campionatul Europei; P.T.O. = preliminariile turneului olimpic; C.S. = campionatul scandinav; P.U.E.F.A. = preliminariile Turneului UEFA; A = echipe naționale A; B = reprezentative secundare; T = reprezentative de tineret; J = de juniori; OL = echipe naționale olimpice; Am = reprezentative amatoare.

LOUBET (Franța) deschide seria golurilor din partida cu Luxemburg care va aduce calificarea echipei lui în sterturile de finală ale „Cupei campionilor europeni”.

„Toate golurile mele” 5

FRAGMENTE DIN CARTEA FOTBALISTULUI VEST-GERMAN UWE SEELER

În cele ce urmează, Uwe Seeler deapănă amintiri dela C.M. 1958. Incepe cu meciul disputat cu echipa Irlandei și continuă cu partida pierdută în fața reprezentativei Suediei.

Lovitura de începere o avură irlandezii, care pasară imediat în adincime, dar apărarea noastră era la post. Trecurăm la contra-atac. Rahn luă mingea pe cont propriu și demară pe dreapta, apoi îi pasă mingea lui Eckel care o pierdu... Din nou Rahn cu mingea. De data asta făcu un slalom uriaș, printre toți adversarii și trase cu sete... dar puțin peste bară. Galeria germană amuți cu strigătul de gol pe buze.

Eu nu prea fusesem jucat pînă atunci, dar eram la pîndă. Fritz Walter mă văzu singur, în poziție favorabilă și îmi pasă mingea, dar eu n-am mai ajuns-o...

Minutul 19. O centrare irlandeză ateriză la cîțiva pași de careul mic. — „Tataie, e groasă”, am strigat disperat către Rahn. Apoi, cu ochii holbați de groază, am văzut cum mingea se rostogoli exact în fața picioarelor unui atacant irlandez. Herkenrath ieșise din poartă. Ce o fi căutat oare pe afară? Irlandezul își așază tacticos mingea pe picior și o aruncă în plasă de la semi-inălțime. Eram handicapați cu un gol. Numai oșta ne mai lipsea. Irlandezii erau profesioniști rutinași care știau să păstreze un avantaj de un gol chiar și 70 minute dacă era nevoie.

Noi nu ne-am descurajat însă. Eu muncam mult, fugind înapoi și cîrînd mingi. Astăzi aveam să stăbesc probabil mai mult decît obișnuitele două kilograme de joc. Deodată, primesc o pasă drept la picior. Îl văd pe Rahn într-o poziție foarte bună de șut, rezist tentației să merg înainte de unul singur și-l pasez mingea cu latul. Helmut Rahn mai făcu cîțiva pași și ridică mingea peste portar în plasă. Egalasem în minutul 21. Cîteva minute mai tîrziu, primesc o minge excelentă de la Szymanski. Demarez cu toată viteza. Mai aveam 32 metri, 10 metri, 8 metri pînă la poartă. Harry Gregg, excelentul portar irlandez mi se aruncă în față, eu trag, dar Gregg prinde...

De trei ori consecutiv am mai tras din poziții foarte bune, dar Harry Gregg era imbatabil; cel puțin pentru mine. Pînă și căpitanul nostru, „marele Fritz” începuse să se enerveze. — „Toți să înnebunești”, zise el cînd Gregg îi apără și lui un șut bombă. Poarta adversă parcă era vrăjită. Trăgeam din toate pozițiile și de la orice distanță. De cîteva ori am încercat să arunc mingea peste portar, dar degeaba. La Harry Gregg era „cap de linie”. Omul acesta părea să aibă o mie de mîini.

Pauză. Ce bine dacă jocul s-ar termina acum! Am fi fost calificați. Era 1-1 și nimeni nu știa ce aveau să aducă viitoarele 45 de minute...

Imediat după reluarea jocului, duelul meu cu portarul irlandez continuă. Harry Gregg ne spulbera toate iluziile de gol. Eu și colegii mei înnebunisem de-a binelea. Îl auzeam pe Rahn spunîndu-i lui Fritz Walter: — „Ce părere ai? E pur și simplu de necrezut”. La sfîrșitul campionatului, Gregg avea să fie declarat cel mai bun portar al turneului final.

Apoi, dintr-o dată, cerul păru să se prăbușească asupra noastră. La executarea unui corner de către irlandezi, în minutul 60, mingea ateriză în plasa noastră. Iar eram handicapați. De acum încolo, nu luptam numai împotriva a unsprezece irlandezi ci și împotriva timpului. Minutele treceau cu viteză fantastică. Hans Schäfer, singur în careu, trase fulgerător, dar Gregg opri și această lovitură de tun. Primesc o centrare în diagonală de la Fritz Walter, prind mingea în aer și din vole trag cu toată puterea. Brațele lui Harry Gregg fișcesc înainte ca două fulgere să opresc balonul. De furie și disperare am început să urlu. Noroc că spectatorii germani veniți în Suedia, nu erau supărați pe mine. Tot mai des și tot mai tare se auzeau scîndările lor: „Uwe-Uwe-Uwe”. Aceasta îmi dădu curaj.

Mai erau 15 minute pînă la sfîrșit. Mingea era în posesia lui Klodt, care o pasă, scurt, lui Schäfer. Eu am sesizat o posibilitate și am fugit înainte. Schäfer mă văzu și-mi trimise mingea, dar puțin prea înainte. Nu mă dau bătut, sprintez și din plină viteză șutez... în plasă. Nici nu-mi venea să-mi cred ochilor că am reușit să-l bat pe Gregg: 2-2.

Colegii mei de echipă mă felicitară.

Bucuria lor era atât de mare încît erau cît p-aci să mă dezarticuleze. Tribunele vuiau de „Uwe-Uwe”. Egalasem. Dacă nu se mai întimpla nimic, eram calificați. Și nimic nu se mai întimplă. Jocul se termină cu 2-2.

În sferturile de finală, am învins Iugoslavia cu 1-0, într-un meci fără istoric, prin golul înscris de Helmut Rahn.

În semifinală aveam să-i înfruntăm pe suedezi. În acest joc era vorba de totul. Învîgătorul intra în finală. Noi știam bineînțeles ce ne aștepta și că vom avea de luptat nu numai cu unsprezecele suedezi, dar de data asta și cu spectatorii care-și vor încuraja frenetic echipa...

Tensiunea exista în atmosferă chiar de la bun început. Arbitrul ungur Zsolt fluieră, iar lovitura de începere o avură suedezi, în tricouri galbene și chiloși albaștri...

Un moment important în viața lui Uwe Seeler: căsătoria cu vechia lui prietenă, Ilka, fata care a fost mereu alături de el în eforturile sale de a urca scara măiestriei fotbalistice.

După numai 30 de secunde, arbitrul dictă prima lovitură liberă împotriva noastră, însoțită de huiurile asurzitoare din tribune. Noi nu ne vedem de loc. Suedezi făceau ce voiau. Nu aveam decît dorința de a trece cu bine peste primul sfert de oră. În careul nostru era panică mare, dar Herkenrath plonja curajos cînd la picioarele lui Hamrin, cînd la picioarele altuia și apăra cu succes. În fine, o șansă și pentru noi. Rahn reuși să ajungă de unul singur în careul advers și se pregătea tocmai să tragă, cînd doi suedezi îl făcură „sandwich” în adevăratul înțeles al cuvîntului. Era un fault evident, dar arbitrul ungur Zsolt ne refuză lovitura. Avea oare frică de spectatori?...

Spectatorii transformaseră tribunele într-un infern.

La un moment dat, mi-am făcut puțin loc, i-am făcut semn lui Fritz Walter să-mi paseze și cum am primit mingea am și tras... afară. De supărare mi-am acoperit fața cu palmele. De la numai 6 metri am tras peste poartă... În fața imediat următoare am încercat din nou. O minge se îndreaptă spre partea stîngă a terenului, în imediata apropiere a liniei de aut suedeze. Am urmărit-o cu disperare, am ajuns-o milimetric lîngă linie, am centrat în careu prin întorcere, exact în locul unde stătea Hans Schäfer, care sută imparabil: 1-0 pentru noi. Pentru fanaticii din tribune acest gol veni ca un duș rece. Luasem conducerea după 23 de minute de joc... Acum puteam să realizăm ceva, cu condiția ca apărarea noastră să fie la post și să nu se întimplă nimic în spatele nostru. Zgomotul infernal de pe teren nu mai avu efect asupra noastră. Și, dintr-o dată, se întimplă ceva...

Un apărător suedez opri în careu mingea cu mîna. Arbitrul stătea chiar lîngă el. Era un henț clar. Unsprezece metri, deci. Henț! Henț!, strigarăm. Dar fluierul arbitrului nu se auzi. Încremeniserăm. Să nu fi văzut Zsolt... sau n-a vrut să vadă? Suedezi au speculat pe loc deruta noastră de moment. Extremul stînga, Skoglung, porni cu mingea, trase calm, razant pe jos și înscrisse. 1-1! Era rîndul suedezielor

acum, să ne pună sub presiune, și în primul rînd Hamrin, care făcu ravagii în careul nostru. Herkenrath salvă în momentele cele mai critice, boxînd mingea. Una din ele ajunse la Fritz Walter care mi-o trimise, lung, înainte. Am mitrosit o ocazie mare de gol și am alergat cu toată viteza pentru a nu fi ajuns. În clipa cînd mă pregăteam să trag (eram în careu) am fost despărțit de mingea prin forță brută. Am fost pur și simplu smuls de lîngă ea. Era un fault evident, dar nici de data asta arbitrul nu fluieră. În schimb se auziră proteste din tribune...

Veni și pauza. Nici nu vedeam răcoritoarele care ne așteptau în cabină. Toți vorbeau de-avalmă, spunînd același lucru. Că golul egalizator al suedezielor fusese precedat de un henț în careu. Îi fusese frică orbitrului de spectatori? Din ce motive să ne dezavantajeze oare?

— Liniștiți-vă, interveni antrenorul federal. Arbitrul a decis gol, gol e. N-ai ce-i face. Continuați să jucați ca și în prima repriză și atunci nu se va întimpla nimic...

Jocul deveni mai dur. Dovada mi se făcu în momentul cînd, primînd o minge de la Rahn și pătrunzînd pînă aproape de careul mic, mă văzui dintr-odată trîntit la pămînt. Spatele mă durea de parcă mi s-ar fi rupt șira spinării. Penalți?

Nu! Din nou, arbitrul nu văzu nimic. Eu continuam să fiu la pămînt. Cîțiva din colegii mei de echipă încercau să mă ajute. Văzînd fețele lor transpirate din cauza efortului, am strîns dinții și cu multă greutate am reușit să mă ridic. Aici era vorba de mai mult decît de puțină durere și apoi lumea știa că eu sînt mai mult sau mai puțin obișnuit cu „cotonogea”...

În curînd aveam să trecem printr-o nenorocire mult mai mare. O nenorocire care

cerea: Gren expedie o bombă care ateriză în plasă. 2-1 pentru adversar... Cu puterea pe care îi-o dă numai disperarea, am pornit din nou la atac. Fiecare secundă era prețioasă. Dar asta știau și adversarii noștri care încercau acum să țină mingea cît mai mult în rîndurile lor și s-o trimească cît mai mult în aut. Deodată atacară din nou. Și Hamrin ne făcu k.o. Dintr-un unghi ascuțit trase spre colțul lung, pe lîngă portar. Acest 3-1 surveni cu numai trei minute înainte de sfîrșitul partidei. Era clar!...

Pentru noi era o înfrîngere amară. I-am felicitat pe suedezi urîndu-le succes în finală. Nimeni nu putea spune că nu am pierdut acest joc cu demnitate și cu capul sus. În cabină ne aștepta Juskowiak. Plîngea ca un copil mic. Acum abia ne prăbușirăm cu toții. Am căzut pe o bancă și mi-am îngropat capul în mîini. Picioarele, spatel și capul mă dureau intens. Dar mult mai mare era durerea de a fi pierdut un asemenea joc important.

În ultimul meci disputat în Suedia, pentru locul 3, împotriva Franței, am pierdut nemeritat cu 3-6. Eu eram accidentat și nu am participat la meci. În aceeași seară, Sepp Herberger ne făcu cunoscut că nu vom asista la finală, ci vom pleca spre casă. În fond, acest lucru ne-a făcut plăcere, căci la drept vorbind, fiecare dintre noi începuse să se gîndească la concediu.

La înapoiere am făcut escală la Copenhaga, pentru a lua masa într-un mic birt. Cum intrăram în local, am văzut că clienții începuseră să se așeze în fața televizorului. Se transmitea finala. Bineînțeles că nu ne-am putut abține să nu privim și noi — chiar la televizor. Arta fotbalistică a sud-americanilor ne răpi întreaga atenție. Am văzut marele trio brazilian, Vava, Pelé și Didi în plină acțiune.

În fața artiștilor balonului din Brazilia, suedezi nu aveau nici o șansă și în sinea mea mă gîndeam dacă noi am fi reușit mai mult în fața lor...

Brazilia, care învinse Suedia în finală cu 5-2, era demnă de titlul de campioană mondială 1958.

În capitolele următoare, Uwe Seeler povestește cum a reușit să-și construiască locuința mult visată și despre căsătoria prietenului și colegului de echipă Klaus Stürmer. Apoi, la 19 februarie 1959, are loc căsătoria lui cu Ilka, eveniment sărbătorit de întregul oraș. Tot în anul 1959, Seeler deveni din nou golgeter cu 46 goluri și în același an mai jucă în echipa națională împotriva Scoției (2-3), Elveției (4-0), Olandei (7-0), Ungariei (3-1) și Iugoslaviei (1-1).

La 25 iunie 1960, echipa lui Uwe juca pe stadionul din Frankfurt cu 1. FC Köln pentru titlul de campioană federală, titlu pe care nu reușise să-l cîștige nici în 1957 împotriva lui Borussia Dortmund, nici în 1958 împotriva lui Schalke 04. La pauză scorul era 0-0.

La reluare, alți cei din Köln cit și noi, luărăm totuși de la început cu forțe proaspete. Ei aveau să fie însă mai norocoși...

Minutul 52. Hansi Sturm de la FC Köln își servi colegul de la înaintare, Breuer, cu o pasă în adincime pe care acesta o transformă pe loc în gol. Am început să injur, dar prin asta nu puteam șterge acest 0-1 de pe tabela de marcaj. Cei de la Köln erau pur și simplu nebuni de bucurie. În timp ce noi repunem mingea în joc, ei se mai îmbrățișau. Credeau oare că jocul e gata cîștigat? Mai aveam și noi un cîntec de spus.

Consider că prea multă bucurie în timpul jocului strică. Plecînd de la această premisă, i-am strigat fratelui meu: — „Trimite mingea mult înainte, dar repede, că nu sînt prea atenți”. În momentul repunerii mingii de la centru, i-am dat-o lui Klaus Stürmer, care o trimise înapoi la mijlocuși. Concomitent cu această fază eu am fugit înainte cu viteza unui avion supersonic, cu ochii fixați pe mingea. Mingea sosi, ca la comandă, drept în mijlocul careului advers, unde mă așteptau Schnellinger, Wilden și portarul Ewert. Pînă să se decidă care să mă atace, eu expediasem mingea în plasă: 1-1! Egalasem în interval de numai cîteva secunde, în același minut 52...

Întregul stadion scîndă „Uwe-Uwe-Uwe”. Acum aveam cu toții o mare poftă de joc. Și fratele meu, Dieter, avea o zi mare. În minutul 80, îi dădu o minge lungă lui Gerd Dörfel, care pur și simplu fugi de sub supravegherea adversarului direct și nu se opri decît în poarta lui FC Köln: 2-1 pentru noi. Dar nici adversarii noștri nu renunțară la luptă. Exact după un minut, extremul lor, Müller, se strecură prin apărarea noastră și egală. 2-2.

Spre norocul nostru nu ne-am pierdut cu firea. După o lovitură liberă executată de fratele meu pînă în careu, Klaus Stürmer și cu mine ne-am repezit simultan la balon. Nici pînă azi nu se știe din piciorul cui mingea a intrat în gol. Era 3-2 pentru Hamburger SV și așa avea să fie și peste patru minute, la fluierul final. Eram campioni naționali!

(Va urma)

Traducere de RADU HERBAY

FIGURI DE MARI FOTBALIȘTI

Giuliano SARTI

San Siro, Chamartin, Nepstadion, Stadionul „23 August”, Bernabeu, Estadio Nacional, stadionul V. I. Lenin sînt numai cîteva mari arene de pe glob unde a evoluat decanul de vîrstă al fotbalistilor italieni încă în activitate și unde a lăsat amintiri de neuit. Pentru că se pot număra pe degetele unei singure mîini atacanții împotriva cărora a jucat pe aceste celebre stadioane și care au reușit să-l învingă. Și printre cei care au eșuat în tentativele lor se numără celebrii ca Eusebio, Torres, Farkas, Maas, Strelțov, șutieri reductibili care nu de puține ori au ingenușat și pe cei mai vestiți goal-keeperi.

Giuliano Sarti este poate cel mai statistic jucător din Italia. În cei 14 ani de cînd activează în divizia A el nu a cunoscut decît două mari echipe: Fiorentina în perioada 1954—1963 și Internazionale în 1963 pînă în prezent. Cu una a cîștigat un campionat, cel din 1963—64, în cursul căruia timp de 33 etape nu a cunoscut înfrîngerea, cea de-a 34-a, ultima, fiindu-i fatală; la Genova, echipa cu același nume a reușit ceea ce nu reușiseră celelalte 16 echipe, victoria cu 3—1.

La Internazionale a cîștigat două campionate (1964—1965 și 1965—66) și tot atîtea cupe intercontinentale la această din urmă competiție, adversar fiindu-i de fiecare dată Independiente Buenos Aires.

În vîrstă de 35 de ani — Sarti este născut la 2 octombrie 1933 în orașul Castol d'Argila de lângă Bologna — el a jucat în ultima zi a anului trecut cea de-a 350-a partidă a sa în divizia A (220 cu Fiorentina și 130 cu Internazionale) fiind, din acest punct de ve-

dere, întrecut, dintre jucătorii încă în activitate, doar de Vincenzi (Sampdoria), Losi (Roma) și Hamrin (A. C. Milan). Cu toată această prodigioasă activitate și în ciuda superclasei arătate, el nu a epărat poarta reprezentativei decît de patru ori deoarece aproape cu regularitate drumul i-a fost barat de alți portari de mare clasă de care fotbalul italian nu a dus niciodată lipsă, ca: Buffon, Mattrel, Viola, Ghezzi, Negri, Albertosi.

Sarti rămîne încă, unul dintre cei mai buni portari ai Italiei. El constituie una din piesele majore (ca valoare) ale angrenajului echipei sale pus la punct cu atîta mîgă de către H. Herrera. Și cînd ne gîndim că, în ultimul timp, „magul” a renunțat la o serie de vedete ca: Juir, Peiro, Picchi, Guarneri etc., dar nu s-a putut despărți de Sarti, care nici el nu se gîndește să renunțe la Inter sau la activitatea competițională. Cel puțin alîta timp cît valoarea demonstrată, chiar la această vîrstă, îi dă dreptul la satisfacții sportive dintre cele mai mari.

● La meciurile din turul campionatului austriac s-a constatat o însemnată creștere a numărului de spectatori și implicit de încasări față de sezonul trecut. Astfel numărul de spectatori a fost cu peste 15.000 mai mare, iar cel al încasărilor a depășit cu peste un milion și jumătate de silîngi, respective cifre înregistrate în stațiunea precedentă.

● În vederea meciurilor pe care le vor susține în sferturile de finală ale „Cupei Europei” cu Italia și, respectiv, Franța, reprezentativele Bulgariei și Iugoslaviei se vor întîlni într-un meci amical la Belgrad în ziua de 13 martie sub denumirea Sofia—Belgrad.

● Turul campionatului italian s-a terminat; este pentru a doua oară în 36 campionate disputate într-o singură serie cînd Internazionale nu reușește să cîștige nici un meci în deplasare. Prima oară a reușit această „performanță” cu 11 ani în urmă adică în ediția din 1956—57 cînd în tot campionatul n-a reușit să cîștige în deplasare.

EXTERN

MAGAZIN

EXTERN

MECIUL S-A TERMINAT

Polițiști, care au reușit cu destulă greutate să potolească spiritele privesc spre tribunele stadionului, înconjurați de „atențiile” spectatorilor: perne, cutii de țigări, de chibrituri, monede etc. (Fotografie de pe stadionul din Prater — Viena).

MARZOLINI ACTOR?

Silvio Marzolini, unul dintre cei mai faimoși fundași de pe glob se află în fața unei mari dileme: să continue activitatea sportivă sau să se dedice carierei de artist în care a debutat cu succes acum cîțva timp? Într-adevăr, anul trecut blondul fundaș al echipei Bocca Juniors și al reprezentativei argentinienne a fost interpretul principal al unui film care s-a bucurat de mare succes în America de Sud. De data aceasta el a primit din partea televiziunii argentinienne o tentantă ofertă și anume aceea de a apare într-un program serial mult gustat de public, în special cel feminin, și care s-ar putea numi „Teleteatru”.

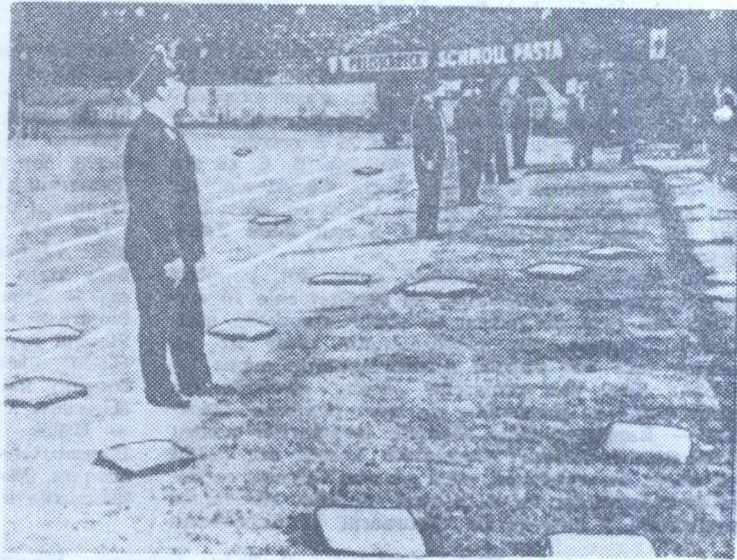
„RACING” SE ÎNNOEȘTE

Campionatul argentinian 1968 se va deschide oficial la 1 martie. Perioada transferărilor se va încheia cu opt zile înainte începerii competiției. În general, aranjamentele se făceau pînă în ultimul moment, anii trecuți înregistrîndu-se cazuri de jucători care, cu trei ore înainte ieșirii pe teren, nu știau cărei echipe aparțin. În actuala campanie, este de reținut achiziția echipei „Racing” care — contra 5.000.000 de pesos — l-a obținut pe jucătorul Mario Chaidu, fost extrem la Banfield. Chaidu, coechipier al lui José Delgado în perioada pe care acesta a petrecut-o la Banfield, era vizat și de F.C. Santos. Printre sacrificiile noilor tendințe ale Racing-ului se numără chiar căpitanul echipei, Martin, apoi Diaz și probabil veteranul Maschio.

● Atacantul Leopold Grausam de la Rapid Viena a fost desemnat, în urma unui referendum al cotidianului „Illustrierte Kronen-Zeitung”, cel mai bun jucător austriac al anului trecut. În germană Grausam înseamnă „crudul”.

● Enzo Perondini, jucător profesionist în vîrstă de 29 ani și primar al orașului Sierra Negra din Sao Paulo, s-a sinucis datorită opoziției manifestate de consilierii partidului advers în legătură cu propunerea sa privind alocarea de fonduri pentru asfaltarea străzilor din oraș.

● Brazilia își pregătește reprezentativa olimpică în vederea meciurilor eliminatorii pe care le va susține în Columbia. A fost convocat un lot cuprinzînd 30 de jucători talentați, proveniți din campionatele Rio, Sao Paulo, Belo Horizonte și Porto Alegre, dar care pînă acum au jucat numai ca juniori sau rezerve, niciodată în prima formație.

TURNEU EXPERIMENTAL LA BUENOS AIRES

În aceste zile orașul Buenos Aires este teatru al unui turneu inedit care prin modul cum se joacă constituie o adevărată revoluție a regulilor de joc. Pe stadionul Atlanta vor fi prezente patru echipe și anume: Atlanta, Tigre, Argentinos și Platense.

Iată care sînt principalele modificări ale regulilor de joc care vor fi aplicate la acest turneu: a) ignorarea ofsaidului; b) acordarea a trei categorii de cornere (după locul unde a ieșit mingea); c) repunerea în joc de la margine se va face cu piciorul; d) interzicerea formării zidului la loviturile libere; e) desființarea loviturilor libere indirecte; f) durata de joc va fi de 90 minute efective prin cronometrare riguroasă exactă cu masă de control ca la baschet etc., etc.

Menționăm că se vor aplica și alte modificări dar de mai mică importanță, cele enumerate de noi mai sus fiind cele mai însemnate. Rămîne de văzut ce rezultat spectacular și tehnic va avea aplicarea acestor „inovații”.

CUPA LATINĂ

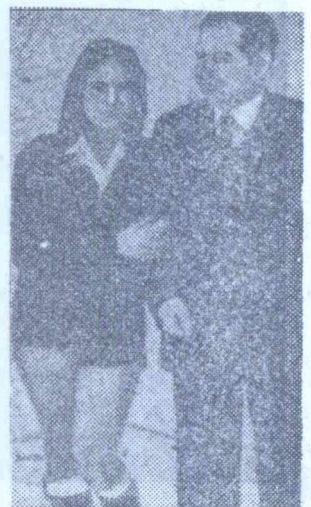
Într-o convorbire pe care au avut-o la Paris cu ocazia tragerii la sorți a sferturilor de finală ale „Cupei Europei” reprezentanții federațiilor franceză, spaniolă, italiană și portugheză au hotărît înființarea „Cupei Latine”, rezervată echipelor de tineret ale țărilor mai sus arătate. Primele meciuri ale acestei competiții vor începe încă în primăvara aceasta iar ultimele se vor desfășura în anul viitor. La propunerea reprezentanților Franței și Portugaliei s-a admis ca echipele să poată folosi și doi jucători în vîrstă de peste 23 ani.

MUZICĂ ȘI FOTBAL

În aceste zile în tabăra echipei italiene A.C. Milan este mare euforie deoarece a cîștigat titlul neoficial de campioană de toamnă cu un avans substanțial față de următorii săi. Jucătorii echipei mîlneze au devenit puncte de atracție pentru toată lumea și o simplă apariție a acestora prin oraș atrage mii de „tifosi” în jurul lor. De la această manifestare de simpatie pentru actualul lider nu a vrut să lipsească nici celebra soprană Renata Tebaldi care, înainte de imbarcarea pentru S.U.A. unde va efectua un lung turneu, a ținut să ia masa într-un mare restaurant cu căpitanul echipei A.C. Milan, Gianni Rivera.

TRADIȚIA FAMILIEI

Diana Block, pe care o vedeți în fotografie alături de tatăl său — fost cunoscut arbitru internațional — a obținut titlul de arbitru de fotbal

după cursul pe care l-a urmat. În felul acesta ea continuă tradiția familiei. Notați că Diana Block a fost una dintre cele mai bune eleve ale respectivelor cursuri de arbitru din Republica Federală a Germaniei.

BOBBY MOORE AND CO. ÎN AFARA TERENULUI

Mulți dintre jucătorii englezi au și alte ocupații în afara de aceea de fotbalist profesionist. Așa, de pildă, George Best, internațional irlandez și vedetă a lui Manchester United, s-a asociat cu Mike Summerbee, atacant central la... Manchester City și împreună au deschis două prăvălii cu articole de damă. Bobby Moore, căpitanul lui West Ham și al echipei Angliei, este în fruntea a trei companii: un mare magazin cu articole de sport, o fabrică de butoni de manșete și o companie de publicitate. Toate au un... devers frumos. Jimmy Greaves este coproprietarul unei fabrici de material de ambalaj. Alan Ball, de la Everton, este proprietarul unui mare garaj, iar coechipierul său Mike Bailey, mijlocas și în reprezentativa Angliei, a cumpărat un restaurant la Birmingham. Jackie Charlton, „girafa” lui Leeds United, se ocupă de magazinul său de îmbrăcăminte pentru bărbați, în timp ce Francis Lee, șutierul lui Manchester City, are o spălătorie chimică, iar Graham Leggat, atacant central la Birmingham, este... manechin și prezintă cămăși de sport sau pulovere.

FĂRĂ OFSAID...

Ziarul parizian „L'Equipe” anunță că zilele acestea va avea loc în Argentina, la Buenos Aires, un interesant turneu de fotbal: între echipe feminine. Și pentru ca turneul să ofere atracții în plus, organizatorii au stabilit că la aceste partide să se joace fără... ofsaid, iar aruncările de la tușă să fie efectuate cu piciorul! Cu adevărat un turneu inedit.

CUVINTE ÎNCRUCIȘATE

Fotbal... la figurat

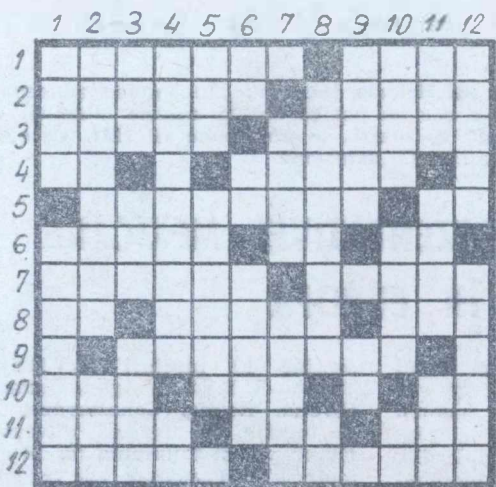
ORIZONTAL: 1) Deschidere — Locul fîcării în echipă. 2) Apărător nesportiv — În subsolul clasamentului. 3) Apărător — Bară... la gimnastică. 4) Așa începe antrenamentul! — Pe teren propriu. 5) Lipsa ei înseamnă un gol în poartă — Ratări în ultimele

clipe! 6) Fruct cărnos și rotund ca o minge — Sînt pe extreme! — Îți aparține. 7) Își au și ei șuturile lor — Se remarcă prin însușiri... negative. 8) Două din zece! — Lovitură la tenis — Merg spre... retrogradare. 9) Transmisii de pe stadioane. 10) Personaj mitologic — A

prelucra terenul — Sorin, la începuturile lui! 11) Nu se deșină în luptă (sing.) — Interjecție — Festival fotbalistic. 12) Apărător în spatele porții — Trecuți în rîndul seniorilor.

VERTICAL: 1) Mai multe meciuri în care au loc schimburi de pumni — În formă de zile mari. 2) Înaintare — X. 3) Teren — Rezultatul împărțirii — Joc în patru. 4) Transformare a bustenilor în bare — E în joc capul antrenorului! 5) În fruntea ratărilor! — Prinsă de balon. 6) Spe-tează — Adrian — Trase la poartă. 7) Rapid — Programează mai multe meciuri într-o zi. 8) Gol în poartă — Se întrevăd imediat la adversari! 9) Reține mingea — Soare. 10) Pașă din „terenul” propriu — A trage pe jos — Limitele toluului! 11) Ued în Algeria — A trage în afara porții — Fără el nu vine golul. 12) Petrol... brut — A plaudați la scenă deschisă.

MIHAI GHEORGHE
Buzău

Fotbal

REVISTA SAPTĂMINALĂ
Redacția și adresa: București, Bd. Mărăștii 26,
raionul 30 Decembrie, telefon 17.55.18

COLEGIUL DE REDACȚIE

Constantin Chiriță, Ștefan Covaci, Gh. Dumitrescu, Ion Lupas, Pavel Marcu, Aurel C. Neagu (redactor șef), Angelo Niclescu, Andrei Rădulescu, Constantin Teacă, Dumitru Tomescu, Stelian Trandafirescu (redactor-șef adjunct), Radu Urziceanu (secretar general de redacție), Emerich Vogl, Ion Voica, Ion Voinescu.

Prezentarea grafică Liviu Bobocă

PRIMELE MECIURI OFICIALE ALE ANULUI

„Cupa României“ la 3 martie

Deschiderea oficială a sezonului s-a mai apropiat cu un pas. Tragerea la sorți a șaisprezecimilor de finală din CUPA ROMÂNIEI a adus prima confruntare, de această dată doar prin medierea urnelor, a protagoniștilor care se vor întâlni la 8 martie.

„Suporterul“ echipelor din diviziile B, C și din categoriile inferioare a fost Horia Căciulescu, iar cel al divizionarelor A, care au intrat cu acest prilej în „hora“ ediției 1967-68, a fost Radu Zaharescu.

Din încrucișarea „replicilor“ celor doi populari actori, pline de neprevăzut, au rezultat cele 16 meciuri, din care nu puține au stîrnit rumoarea asistenței, formată din reprezentanții celor 82 de echipe care vor disputa această fază de cupă.

N-au lipsit nici remarcile „acide“ azvîrlite din sală. Astfel se pronostica un meci Lemnarul Odorhei — Rapid, pe baza afinității fereviarilor pentru echipele... forestiere! Constantin Teacă era ferit să poată, în sfîrșit, să vadă pe viu Goleana înfîlțului brăncușian, iar secretarul clubului studentesc Timișorean îl întreba pe antrenorul V. Căcoveanu

dacă nu poate disputa meciul cu Marina Mangalia în... iulie!

Și astfel sorții au decis ca la 3 martie să avem în București trei meciuri, din care două interbucureștene: Metalul — Dinamo și Dinamo Obor — Rapid, iar dintre echipele din categorii inferioare (Lemnarul Odorhei, Dinamo Obor, T.U.G. și Marina Mangalia) doar ultima să nu aibă adversar din „A“.

Dar iată programul șaisprezecimilor Cupei României: Lemnarul Odorhei — Jiul Petroșeni, Minerul Baia Mare — Universitatea Craiova, Chimia Făgăraș — Steaua, Crișul Oradea — Petrolul, Metalul București — Dinamo București, Vagonul Arad — Steagul roșu, Victoria Tg. Jiu — Universitatea Cluj, C.S.M. Sibiu — F. C. Argeș, Progresul Brăila — Dinamo Bacău, Metalul Tirgoviște — Progresul București, Chimia Suceava — Farul, Politehnica Iași — U.T.A., T.U.G. București — A.S.A. Tg. Mureș, Dinamo Obor — Rapid, Ancora Galați — C.F.R. Timișoara, Marina Mangalia — Politehnica Timișoara (meciurile se dispută pe terenurile primelor echipe).

Horia Căciulescu și Radu Zaharescu trăgînd sorții „16-imilor“

FOSTELE GLORII

ÎNCALȚA DIN NOU

GHETELE DE FOTBAL

Splendida sală de sport „Westfalen“ din Dortmund va fi simbăta aceasta — după cum anunță „Sport“ din Zürich — teatrul de desfășurare a unui spectacol fotbalistic unic prin caracter și... distribuție. Este vorba de trei întâlniri de fotbal în sală (sau, pentru a întrebuița un termen la modă, „mini-fotbal“) care constituie capul de afiș al unei serbări, anuale, organizate de presa sportivă din R. F. a Germaniei. Dar „clou“-ul programului este altul: la cele trei partide au fost invitați să participe vechi internaționali reputați, foste glorii ale fotbalului mondial, după cum rezultă din formațiile, cu titlaturii ad-hoc, care urmează să fie aliniate:

EUROPA—ANGLIA

EUROPA: de Munck — Ocwork, Ceaikowski — Kopa, Coopens, Fontaine.

ANGLIA: Kelsey — Blanchflower, Finney — Matthews, Green, Hill.

EUROPA—R.F.G.

EUROPA: Trautmann — Ocwork, Ceaikowski — Kopa, Silva, Fontaine.

R.F.G.: Turek — Mai, Kohlmeyer — Ottmar Walter, Fritz Walter, Schäfer.

ANGLIA—R.F.G.

ANGLIA: Kelsey — Blanchflower, Finney — Matthews, Lawton, Hill.

R.F.G.: Turek — Liebrich, Eckel — Morlock, Fritz Walter, Schäfer.

Iar pentru ca acest buchet de foste „stele“ să fie cît mai bine completat, arbitrul întâlnirilor va fi fostul selecționer unic ves-german Sepp Herberger.

Turneu foarte costisitor

Este vorba de turneul numit octogonal, organizat la Santiago de Chile, care reunește — este adevărat — echipe foarte valoroase, dar care costă foarte scump. Judecați și dv.: F. G. Santos primește 15 000 dolari de joc, Racing Buenos Aires 8 000 dolari, Vasas Budapesta, echipele Cehoslovaciei și R. D. Germane cîte 6 000, echipele chiliene cîte 2 000!

Un cîntăreț—președinte de club

Clubul galez Newport County, din Ilga a treia, are un președinte neobișnuit: pe Tom Jones, unul din cei mai buni cîntăreți din Tara Galilor. De cînd Jones a luat conducerea clubului, echipa acestuia și-a îmbunătățit situația din clasament!...

DIN EVENIMENTELE SĂPTĂMINII

BOBBY CHARLTON ÎN SERIE. Meci de cupă dramatic între Manchester United (favorit) și Tottenham. Aceasta din urmă a condus cu 1-0 și 2-1. Egalarea (2-2) a adus-o Bobby Charlton. Este al 7-lea joc consecutiv în care faimosul Bobby marchează goluri.

EUSEBIO DEZMINTE. Într-o serie de interviuri apărute în presa braziliană, după sosirea echipei Benfica în Brazilia, s-a afirmat că Eusebio va pleca în 1969 în Italia. „Perla din Mozambic“ a dat o dezmințire categorică acestor afirmații.

CELTIC K.O.! Marea surpriză a etapei de cupă din Scoția a fost eliminarea lui Celtic (cu 2-0) de către Dunfermline, echipă pe care bookmakerii o cotau cu 7-1...

JUCĂTORI RĂPIȚI ÎNAINTE DE MECI. Jocul dintre St. Trond — Anderlecht, din campionatul Belgiei, a fost precedat de un fapt unic: doi din jucătorii primei echipe au fost răpiți de studenții de la Facultatea de drept și n-au fost eliberați decît cu un sfert de oră înainte de începerea partidei și numai după intervenția jandarmeriei. Motivul răpirii: conducerea clubului a interzis studenților să facă o chetă la stadion pentru procurarea de cărți...

UN TURNEU... MĂNOS. Selecționata olimpică a Cehoslovaciei, lipsită de cîțiva atacanți valoroși, nu strălucește la turneul octogonal de la Santiago de Chile. Președintele federației, Muller, revenit pe neașteptate din Chile, a dat o explicație asupra perfectării acestui

turneu, considerat ca inoportun, și care a stîrnit multe comentarii: „N-am putut contramanda turneul, în ciuda situației defavorabile, datorită faptului că acest turneu va aduce un beneficiu de zeci de mii de dolari“.

ALTE ȘTIRI

● Sparta din Praga își va inaugura stadionul (cu o capacitate de 40.000 locuri, în tribune acoperite) la 9 octombrie, cu prilejul meciului amical Cehoslovacia—R. F. a Germaniei. ● Campionatul, unificat, al S.U.A. va începe a 31 martie, în organizarea lui „The North American Soccer League“ (NASL), for rezultat din fuzionarea vechilor ligi. Campionatul se va disputa pe două grupe (Est și Vest) de cîte 10 echipe.

PRONOSPORT

Iată pronosticul nostru la Concursul nr. 5 din 4 februarie 1968:

1. Atalanta — Cagliari	1
2. Bologna — Brescia	1
3. Lanerossi — Inter	2
4. Mantova — Sampdoria	1
5. Milan — Napoli	1
6. Roma — Spal	1
7. Torino — Fiorentina	1
8. Varese — Juventus	2
9. Bari — Padova	X
10. Livorno — Reggina	X
11. Potenza — Lazio	2
12. Novara — Lecco	1
13. Catania — Pisa	X

ÎNAINTEA NOULUI SEZON...

- Campionat „non-stop“, chiar fără jucătorii din reprezentativă, în U.R.S.S.
- Program încărcat în Ungaria; Divizia A se va încheia la 22 decembrie!
- În Bulgaria, sezonul oficial începe cu Cupa după o nouă formulă

Dacă în unele țări, ca Anglia, Italia, R.F. a Germaniei, Franța, Spania sau Portugalia campionatul național este în plină desfășurare, în altele sezonul competițional este întrerupt în momentul de față, dar au început pregătirile în vederea reluării lui. Din acestea din urmă vom da în rîndurile de mai jos cîteva vești interesante.

NOUȚĂILE CAMPIONATULUI SOVIETIC

Turneele peste hotare ale echipelor — reprezentative sau de club — s-au încheiat. Formațiile care le-au efectuat s-au reîntors în patrie, iar jucătorii se pregătesc acum să ia drumul spre sudul țării, spre coasta Mării Negre, unde-și vor desfășura antrenamentele în vederea unui campionat care anunță cîteva noutăți:

● va începe la 4 aprilie și se va desfășura, fără întrerupere, pînă la 12 noiembrie;

● echipele își vor disputa partidele de campionat chiar dacă vor da jucătorii lotului reprezentativ (cazul, în special, al formațiilor Dinamo Kiev, Moscova și Tbilisi).

● programul va fi astfel făcut încît o echipă va susține două meciuri consecutive acasă și două consecutive afară, cu o singură deplasare. Aceasta pentru a reduce numărul călătoriilor și pentru a asigura și timp pentru antrenamente.

Anul acesta, la grupa A a primei divizii vor participa 20 de echipe din 16 orașe, iar în grupa B 80 echipe împărțite în patru grupe (cîștigătorii grupelor vor disputa un turneu de baraj, iar prima clasată va promova în grupa A). Pentru anul 1969 se intenționează reducerea la 19 a numărului echipelor din grupa A; urmează să retrogradeze două și să promoveze de la B una.

DE LA 3 MARTIE LA 22 DECEMBRIE!

Federația maghiară de fotbal a întocmit programul campionatului

și al meciurilor internaționale pe anul 1968. Dat fiind faptul că anul acesta reprezentativa va fi angrenată în mai multe competiții importante (în ordine, sferturile de finală ale campionatului Europei, preliminariile campionatului mondial și turneul olimpic din Mexic), campionatul va începe devreme, la 3 martie. Turul se va încheia la 20 iunie, returul va debuta la 4 august cu punct terminus 22 decembrie! În luna octombrie nu se va juca în campionat, deoarece echipa națională se va afla în Mexic.

În afara partidelor oficiale, fotbaliștii maghiari vor susține meciuri cu Polonia (A, B, tineret și juniori), cu Austria (tot pe patru „fronturi“) și două jocuri cu formația de tineret a Angliei.

CUPA INAUGUREAZA SEZONUL ÎN BULGARIA

Aceleași preocupări frămîntă și pe conducătorii fotbalului bulgar, aflat și el în fața sferturilor de finală ale campionatului european, a preliminarilor olimpice cu R.D. Germană și ale campionatului mondial. De aceea și în Bulgaria activitatea competițională va începe mai devreme ca în alți ani. Chiar mai devreme ca în Ungaria: la 18 februarie, cînd va avea loc prima etapă a 16-imilor Cupei. După cum am anunțat deja, această fază a Cupei se va desfășura după sistemul folosit la C.M. Prima etapă a turului final se va desfășura în patru grupe a patru echipe, astfel alcătuite: Levski Sofia, Botev Varna, Lokomotiv Plovdiv, Dunav Russe (gr. I); TSKA Cervezo Zname Sofia, Spartak Sofia, Sliven, Svetkavita Trgoviste (gr. II); Trakia Plovdiv, Slavia Sofia, Beroe Stara Zagora, Spartak Varna (gr. III); Lokomotiv Sofia, Botev Burgas, Marifa, Spartak Plovdiv (gr. IV). Jocurile vor avea loc în zilele de 18, 21 și 25 februarie în orașe din sudul țării, unde clima îngăduie organizarea competiției. Primele două clasate se vor califica pentru sferturile de finală ale Cupei.

DIFICULTĂȚILE FEDERAȚIEI IUGOSLAVE ÎN ALCĂTUIREA PROGRAMULUI REPREZENTATIVEI A

Pentru a putea disputa la 24 aprilie returul meciului cu Franța, în cadrul sferturilor de finală ale campionatului Europei, federația iugoslavă va trebui să facă o adevărată jonglerie cu calendarul său internațional. Deoarece nimeni nu credea că Iugoslavia se va califica în campionatul european, forul din Belgrad a perfectat pentru 24 aprilie un joc amical cu Cehoslovacia, iar altul cu România la 28 aprilie. După surpriza oferită de fotbalistii albanezi și după fixarea

meciurilor cu Franța, trebuia amînat jocul cu Cehoslovacia. Ceea ce federația din această țară a acceptat, dar cu patru zile, adică la 28 aprilie. Cum la această dată era stabilit un alt meci, cel cu România, forul iugoslav a rugat R.F. să consimtă la devansarea lui cu o săptămînă, adică să se dispute la 21 aprilie, cerere care probabil va fi satisfăcută (și nu vedem de ce nu). Astfel, că selecționorul iugoslav Mitici va avea opt zile de mare zăbucium.

H. H. se inapoiază în Spania

O nouă declarație a lui Helenio Herrera: „Se apropie momentul să mă inapoiez în Spania, dar nu pot să divulg numele clubului, ca să nu provoc un scandal“. Și totuși, se presupune că H.H. va opta pentru Atletico Madrid sau F. C. Barcelona.

TURNEUL REPREZENTATIVEI MEXICANE ÎN EUROPA

Federația mexicană de fotbal este foarte atentă în pregătirea echipei reprezentative pentru competițiile pe care le va găzdui Mexicul (turneul olimpic din 1968 și campionatul mondial 1970). Echipa va întreprinde anul acesta, în aprilie și mai, un turneu în Europa. Mexicanii vor

susține 10 meciuri în Italia, Franța, U.R.S.S., Anglia, Spania, Elveția, Belgia, Cehoslovacia și Portugalia. În toamnă, adversarii săi vor fi Columbia (la 16 octombrie), Paraguay (20 octombrie), Chile (26 octombrie), Argentina și Brazilia (ambele în noiembrie).

Fotbal